

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
Το περιοδικό που ενώνει τους πιστούς του Χριστού

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

212

71

Stocks

Middleton Bondings

Tiny Old	off	Ballons @ 300	162
1897 1898	218.9	4	4.1
1899 1900	22.7	4	4.1
1893 1894	2639.1	4	4.1
1894 1895	28912.4	4	4.1
1895 1896	10278.5	4	4.1
1896 1897	22522	4	4.1
1897 1898	3021.2.3	4	4.1
1898 1899	22256.5	4	4.1
1899 1900	67639	4	4.1
1900 1901	102161.6	4	4.1
1901 1902	18957.2	4	4.1
1902 1903	192767	4	4.1
1903 1904	197166.5	4	4.1
197166.5			122578 4.1

North Wall Bondings

Tiny Old	off	Ballons @ 300	162
1890 1891	21.7	4	4.1
1891 1892	2.3	4	4.1
1892 1893	2.3	4	4.1
1893 1894	2.3	4	4.1
1894 1895	2.3	4	4.1
1895 1896	2.3	4	4.1
1896 1897	2.3	4	4.1
1897 1898	2.3	4	4.1
1898 1899	2.3	4	4.1
1899 1900	2.3	4	4.1
1900 1901	2.3	4	4.1
1901 1902	2.3	4	4.1
1902 1903	2.3	4	4.1
1903 1904	2.3	4	4.1
222152.9			122578 4.1

found

182578 2.7

Ηπόδος νόγον

Στιγμιότυπα από την Κοιλιάδα της Σκιάς του Θανάτου

(XVI)

Περιμένοντας

Στο περιοδικό «Αστήρ της Ανατολής» (Ιούνιος 2009) ο εκδότης στη στήλη του διηγείται μια ενδιαφέρουσα συγκινητική ιστορία από την Κωνσταντινούπολη πριν τη Μικρασιατική καταστροφή, που αναφέρεται στον ομογενή αρχιτέκτονα Γρηγόριο Μόσχο που ήταν μέλος της Ρωμαϊκής Ευαγγελικής Εκκλησίας της Πόλης.

«Ήταν άγιος άνθρωπος ο Μόσχος και προσευχόταν ακατάπαυστα να επισκεφθεί ο Κύριος τους Τούρκους. Την εποχή εκείνη σε όλη την Τουρκία ήταν ζήτημα αν υπήρχαν πέντε πιστοί στον Χριστό Τούρκοι, οι οποίοι με μεγάλη προφύλαξη πήγαιναν στην εκκλησία και έφευγαν πριν την απόλυση. Η προσευχή του ήταν πολύ πρωτότυπη αφού κανείς δεν περίμενε ότι θα γινόταν κάτι με τους Τούρκους προς την κατεύθυνση του χριστιανισμού. (...) Κάποια στιγμή ο νόμος επέβαλλε στους Τούρκους να πάρουν επώνυμο (μέχρι τότε δεν είχαν). Ο Μόσχος παρουσιάστηκε στις αρχές και ζήτησε επώνυμο. Του είπαν ότι δεν τον αφορούσε η περίπτωση γιατί οι Έλληνες είχαν πάντα επώνυμα αλλά εκείνος επέμεινε μέχρι να του δώσουν το όνομα που επέλεξε: “μπεκλεγιέν” δηλαδή τουρκιστί “αναμένων”, (=αυτός που προσμένει). Τι περιμένεις, τον ρώτησαν. Τον Χριστό! απάντησε. Πρόσμενε ο Μόσχος τον Κύριο. Ευλογημένος άνθρωπος.»

Ο εκδότης του «Αστέρα», κ. Ιωάννης Τσεβάς, προσθέτει τον ενδιαφέροντα προβληματισμό του:

«Προσμένουμε άραγε ή η καθημερινότη-

τα και οι υποθέσεις και η ρουτίνα μας έχουν απορροφήσει τόσο πολύ που το βλέμμα μας από τα επουράνια το έχουμε στρέψει στα επίγεια; Προσμένουμε ή βλέποντας μόνο πολύ κοντά αγχωνόμαστε, μικροψυχούμε, ξεσπάμε; Ας κοιτάξουμε προς τα πάνω, και ας προσμένουμε έτοιμοι για εκείνη την ημέρα, την ημέρα του Κυρίου».

Απέχουν τα λόγια μας από την πραγματικότητα τόσες πολλές φορές. Κι αν είναι αλήθεια ότι οι χριστιανοί ΔΕΝ ΔΕΝΕ ΨΕΜΑΤΑ, φοβόμαστε πως σε τούτο το ζήτημα οι περισσότεροι τουλάχιστον το κάνουν έστω και χωρίς να το καταλαβαίνουν.

Ένας ωραίος παλιός ύμνος των Ευαγγελικών χριστιανών έλεγε σε γλώσσα καθαρεύουσα: «Προσδοκώμεν την πρωΐαν / ποθητήν και μακαρίαν / του Κυρίου παρουσίαν / του ενδόξου Αυτρωτού», όμως, σπανίως ή μόνο σε κάποιες κηδείες τον ψάλλουν τα εκκλησιάσματα.

Είναι η συνάντησή μας με τον Χριστό ποθητή ή όχι; Καθένας καλείται να το διακρίνει και να το εξομολογηθεί στον εαυτό του.

Τούτη η στήλη του «Τ» –για ορισμένους μακάβρια– σ’ αυτό ακριβώς αποβλέπει. Κι αν ο προφητικός λόγος «Ετοιμάσθητι να απαντήσης τον Θεόν σου» (Αμώς 4/δ/12) δεν ακούγεται ευχάριστος, ίσως είναι ώρα να τον φέρνουμε συχνότερα στο νου μας. Επιτέλους, δεν γνωρίζουμε πόσες είναι «αι ημέραι των ετών της ζωής» μας.

Η συνάντηση των πιστών με τον Κύριο δεν είναι «φοβερά απεκδοχή κρίσεως» αλλά «η μακαρία ελπίδα και επιφάνεια της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού» (Εβρ.10/ι/27, Τίτ. 2/β/13).

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΝΕΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
Κιουταχείας 8, 14231 Νέα Ιωνία

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ	Σελ.	ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	Σελ.
❶ Στιγμιότυπα από την Κοιλιάδα της Σκιάς του Θανάτου (XVI) Περιμένοντας	2	❶ <u>ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ</u>	15
❶ Του Θεού να γίνει!	4	«Της Πίστης και της Πατρίδας»	
❶ Λογοδοσία	5	❶ <u>ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ</u>	19
❶ Νοσοκομείο "Φιλαδελφία"	8	• Θρησκεία και γρήτη • Οικουμενικός και Coca-Cola • Το "σωστό και το λάθος"... • Τώρα τα νερά είναι "άγια"; • Η αλήθεια είναι ΜΙΑ...	
❶ Εμπρός σε ένα θαύμα	10	❶ <u>«ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [;]»</u>	28
❶ Ποιος ή τι απειλεί τους Εβραίους;	12	• Ο ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΗΣ (Benny Hinn) ΞΑΝΑΧΤΥΠΗΣΕ • ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑ • ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ... • ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΚΟ • ΝΕΑ ΠΝΟΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥΣ;	
❶ Πώς θα έχουμε ειρηνικό σπιτικό; [ΣΤΗΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑΣ]	16	❶ <u>ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ</u>	31
❶ Οι εκκλησιαστικές σχολές	20	Οι «αναστατώνσαντες την οικουμένην»	
❶ Το ηθικό μας πρόβλημα	23		
❶ Προβλήματα "ιεροσύνης"...	24		
❶ Ποιος ταΐζει τα παιδιά σου; ...	32		

έν ριπή ὀφθαλμοῦ...

ΕΤΟΣ 24 - ΤΕΥΧΟΣ 212 / ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίῳ» (Εφεσ. 6/ς/21, Κολ. 4/ς/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο ὄργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικλύπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/ς/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Απόφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλείδης • Ταχυδρομική Επικοινωνία: ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8, 142 31 Ν. ΙΩΝΙΑ • Τηλεφωνική Επικοινωνία.: 210-27.73.785 • Εκτύπωση: Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, 210-88.16.096 • «TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • 8 Kioutathias St., GR-14231 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

Μικρά, όμως όχι ασήμαντα...

**«Θέλω λάβει το ποτήριον της σωτηρίας
και θέλω επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου»**

Ψαλμ. 116/ρις/13

Του Θεού να γίνει!

Συγγενικό μας πρόσωπο παραβρέθηκε σε γάμο κάπου στη Μακεδονία και μας διηγήθηκε το εξής ασυνήθιστο, όμως τόσο όμορφο.

Όταν οι συνδαιτυμόνες σήκωναν το ποτήρι για να πουν, αντί άλλης ευχής (όπως τα συνηθισμένα **«Στην υγειά σας!», «Να ζήσουν!», «Να τους χαίρεστε!»** και τα παρόμοια), σ' εκείνο το γάμο χρησιμοποιούσαν μια διαφορετική ευχή, που πρώτη φορά έτυχε να ακούσουμε, λέγοντας: **«Του Θεού να γίνει!»**

Δεν γνωρίζουμε, βεβαίως, κατά πόσον οι άνθρωποι αυτοί είχαν συνείδηση του λόγου τους ή αν ίσως το έλεγαν από συνήθεια, ως κάποιο πατροπαράδοτο έθιμο. Αν ήμασταν εκεί θα τους ρωτούσαμε.

Εντούτοις, μαθαίνοντας για την καλή αυτή πρακτική αναρωτηθήκαμε, πόσοι πιστοί χριστιανοί έχουν την ίδια διάθεση, να λένε αλλά και να εύχονται μέσα από την καρδιά τους **ΤΟΥ ΘΕΟΥ**

ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ!

Μεγάλος ο κατάλογος των ευχών που έχουν διαμορφωθεί στο λαό μας, (*Χρόνια Πολλά, Καλή Πρωτοχρονιά, Καλά Χριστούγεννα, Καλή Ανάσταση, κ.λπ.*), πολλές από τις οποίες και οι χριστιανοί συχνά επαναλαμβάνουν χωρίς καθόλου να σκέφτονται το περιεχόμενό τους.

Αλλά για τούτη την ευχή εμείς χαρήκαμε –που κάποιοι άνθρωποι βάζουν πρώτα τον Θεό– και βέβαια θυμηθήκαμε πως ήταν τούτο το καταστάλαγμα της δέσσης του Χριστού, τότε που στον κήπο της Γεθσημανή προσευχήθηκε: **«Πάτερ, εάν θέλεις να απομακρύνεις το ποτήριον τούτο απ' εμού· πλην ουχί το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνην»** (Λουκ. 22/κβ/42).

Αν νομίζετε ότι είναι καλή συνήθεια, μπορείτε να τη μιμηθείτε κι εσείς. **✚**

«Απόδος τον λόγον της οικονομίας σου»

Λογοδοσία

Ο όρος «**λογοδοσία**» σημαίνει δίνω λόγο, εξηγώ, απολογούμαι. Η λέξη χρησιμοποιείται σε διαχείριση ή δανεισμό χρημάτων όπως αναπτύχθηκε στην αρχαία Ελλάδα αλλά και στη Ρώμη και όλη τη Μέση Ανατολή. Στην Αρχαία Αθήνα σήμαινε την **αυστηρή δημόσια αξιολόγηση των αρχόντων** στο τέλος της θητείας τους και την επιβολή **αυστηρών ποινών** σε όσους είχαν ασκήσει τα καθήκοντά τους πλημμελώς. Λογοδοσία όφειλαν και οι πολίτες που είχαν αναλάβει δημόσια υπηρεσία (μεταξύ των οποίων και οι πρεσβευτές), που ήταν υποχρεωμένοι να λογοδοτήσουν για την δράση τους και να δικαιολογήσουν πώς χρησιμοποίησαν το χρήμα που η πόλη τους εμπιστεύθηκε, μέσα σε τριάντα ημέρες από το πέρας της αποστολής τους. Έτσι π.χ. ο Δημοσθένης μαζί με τον Τίμαρχο κατηγόρησαν τον Αισχίνη ότι δεν εκτέλεσε το καθήκον του ως πρεσβευτής των Αθηνών και άρα πρόδωσε το συμφέρον της πόλης.

Ίσως το πρώτο γραπτό παράδειγμα λογοδοσίας υπάρχει στον Κώδικα του Χαμουραμπί, όπου περιγράφονται ορισμένες ανεπιθύμητες ενέργειες και οι συνέπειές τους. Άλλα πρώιμα παραδείγματα μπορούν να βρεθούν στην Αγία Γραφή και μάλιστα στις ποινές που προβλέπονταν για τις παραβάσεις του ηθικού και θρησκευτικού νόμου.

Ας μην μονοθυθεί εδώ ο λόγος του Κυρίου Ιησού Χριστού σε σχετική παραβολή, όπου ένας κύριος απαιτεί από τον οικονόμο του: «**Δος τον λογαριασμό [κείμενο: τον λόγον] της οικονομίας σου**» (Λουκ. 16/1ς/2), ενώ και ο συγγραφέας της Επιστολής προς Εβραίους αναφέρει ότι και οι πιστοί «**έχομεν να δώσωμεν λόγον**» απέναντι στον Θεό (Εβρ. 4/δ/13) και οι πρεσβύτεροι των εκκλησιών πρόκειται «**να αποδώσωσι λόγον**» υπέρ των ψυχών των πιστών (Εβρ. 13/ιγ/17). Υπάρχουν βέβαια και άλλα σχετικά χωρία όπως τα Ματθ. 12/ιβ/36, Ρωμ. 14/ιδ/12, Εβρ. 4/δ/13, Α΄ Πέτρ. 4/δ/5).

Η λογοδοσία ορίζεται με την έννοια ότι ένας είναι υπεύθυνος έναντι κάποιου ή κάποιων άλλων, και είναι υποχρεωμένος να ενημερώσει για τις δράσεις και αποφάσεις του καθώς και να τις δικαιολογήσει. Ισχύει πρώτιστα σε πλαίσια εξουσίας ή διακυβέρνησης, οπότε η λογοδοσία συνεπάγεται αναγνώριση και ανάληψη ευθύνης για δράσεις και συμπεριφορές, περιλαμβάνει την υποχρέωση υποβολής έκθεσης μέσω της οποίας εξηγούνται οι λόγοι που οδήγησαν σε κάποια ενέργεια, και γίνεται αναγνώριση τυχόν λαθών και παραδοχών των συνεπειών που προκύπτουν.

Στις πολιτισμένες κοινωνίες ακόμη και οι κυβερνήσεις είναι υποχρεωμέ-

νες να λογοδοτούν στο λαό και στα Κοινοβούλια, όπου μια κυβέρνηση μπορεί να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης ή η αντιπολίτευση να καταθέσει πρόταση μομφής. Όλοι οι λειτουργοί πρέπει να είναι υπόλογοι στους προϊσταμένους τους ή στην κοινότητα. Για τον ίδιο λόγο όλα τα νομικά πρόσωπα δημόσιου αλλά και ιδιωτικού δικαίου, υποχρεούνται να διαθέτουν Εξελεγκτικές Επιτροπές που θα ελέγχουν τη διοίκηση. Μάλιστα τα τελευταία χρόνια έχουν οριστεί και οι λεγόμενες «ανεξάρτητες αρχές» που μπορούν να επεμβαίνουν αυτεπάγγελα όταν κάτι φαίνεται ότι δεν βαδίζει σωστά. Σ' αυτές ανήκει και ο θεσμός του Συνήγορου του Πολίτη.

Τα παραπάνω προβλέπονται για να μην υπάρχει σχέση πελατειακής αλληλεξάρτησης ή κοινά συμφέροντα ανάμεσα στους άρχοντες και τους αρχόμενους, στοιχείο που δυστυχώς διαποτίζει και μολύνει έντονα όχι μόνο το χώρο της πολιτικής αλλά και –περισσότερο ίσως– το χώρο της θρησκείας.

Πρόσφατα, η υποχρέωση λογοδοσίας έχει καταστεί σημαντικό θέμα για τη νομιμότητα ακόμη και διεθνών οργανισμών (π.χ. Παγκόσμια Τράπεζα και Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, όπου δεν είχαν προβλεφθεί ισχυροί μηχανισμοί λογοδοσίας και τα διοικητικά όργανα συχνά επικρίνονται για συναλλαγές και μεροληπτικές χορηγίες που υποκρύπτουν σκοτεινές συναλλαγές.

Είναι τουλάχιστον ειρωνικό, και συνάμα θλιβερό, όταν οι λειτουργοί ή φορείς που διαχειρίζονται κοινό πλούτο, σπεύδουν να καλυφθούν πίσω από αστείες νομοθεσίες που τους εξασφαλίζουν ασυλία, όπως π.χ. στη χώρα μας ο νόμος «Περί Ευθύνης Υπουργών» και η

βουλευτική ασυλία αλλά και η δήθεν "καλή πίστη" με την οποία προσπαθούν να καλυφθούν διάφοροι στους θρησκευτικούς χώρους. Η πρόσφατη έρευνα στην ΜΚΟ της Ελλαδικής Εκκλησίας «**Αλληλεγγύη**» απέδειξε ακόμη μία φορά ότι κανείς άνθρωπος δεν δικαιούται να είναι "υπεράνω υποψίας".

Γι' αυτό κάθε υπηρεσία ή διακονία και οι συντελεστές τους, πρέπει να διέπονται από κανονισμούς. Μάλιστα η αξία και ανωτερότητα του λειτουργού φαίνεται όταν θέλει και επιζητεί ο ίδιος να ελέγχεται και να κρίνεται από εκείνους που υποτίθεται ότι υπηρετεί. Κάθε διαφορετική στάση φανερώνει από μόνη της ότι κάτι δεν λειτουργεί καλά ή ότι εκείνος που αποφεύγει τον έλεγχο κάτι θέλει να κρύψει...

Αν κάποιος προσπαθούσε να πει ότι αυτά τα συστήματα αφορούν το κοσμικό περιβάλλον και για τούτο δεν χρειάζεται να λειτουργούν μέσα σε εκκλησιαστικά περιβάλλοντα, η αλήθεια είναι ακριβώς η αντίθετη. Ακόμη και αν παραβλέψουμε την παρατήρηση του Κυρίου Ιησού Χριστού, ότι «**οι υιοί του αιώνος τούτου είναι φρονιμώτεροι εις την εαυτών γενεάν παρά τους υιούς του φωτός**» (Λουκ. 16/1ς/8), η διαγωγή των Αποστόλων είναι ζωντανό παράδειγμα, επειδή, αν και προσωρινά δέχτηκαν να διαχειρίζονται κάποιες συνεισφορές για την εξυπηρέτηση των φτωχών της αδελφότητας, γρήγορα διαπίστωσαν ότι αυτό ήταν μάλλον εμπόδιο στο έργο και τις υποχρεώσεις τους, γι' αυτό και σύστησαν το λειτούργημα των διακόνων στις τράπεζες των συσσιτίων, επειδή ακριβώς είχαν αρχίσει να εκφράζονται παράπονα για μεροληψία εις βά-

ρος μίας ομάδας [Ελληνιστών] υπέρ άλλης [Ιουδαίων] (Πράξ. 6/ς/1).

Ας θυμηθούμε επίσης τον απόστολο Παύλο, ο οποίος έσπευσε να αποδώσει λογαριασμό του έργου του στην εκκλησία της Αντιόχειας, που πρώτη τον είχε αποστείλει στην ιεραποστολή (Πράξ. 14/ιδ/27), και πώς στις επιστολές του μιλούσε πάντοτε φανερά «**περί δόσεως και λήψεως**» (Φιλιπ 4/δ/15), ενώ ουδέποτε θέλησε να αναλάβει ευθύνη διαχείρισης –ούτε καν μεταφοράς– χρημάτων, ακόμη και όταν επρόκειτο για τους φτωχούς, αλλά την ανέθετε σε άλλους (Α΄ Κορ. 16/ις/3).

Το πράγμα γίνεται πολύ χειρότερο στις μέρες μας, όπου οι εκκλησίες δέχονται όχι μόνο συνεισφορές σε χρήματα αλλά και κληροδοτήματα, ακίνητα και κινητές περιουσίες μεγάλης αξίας. Στον καιρό μας γνωστός Μητροπολίτης φυλακίστηκε για οικονομικά σκάνδαλα ενώ ο ηγούμενος μεγάλης μονής του Αγίου Όρους βρέθηκε μπλεγμένος σε ύποπτες συναλλαγές. Δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι παρόμοια δεν μπορούν να συμβούν ή και να συμβαίνουν σε όλους τους χώρους της ανθρωπίνης δραστηριότητας και μάλιστα σε όλα τα δόγματα.

Η λογοδοσία, λοιπόν, είναι ένα ελάχιστο μέτρο που περιορίζει το βαθμό στον οποίο οι εκλεγμένοι ή διορισμένοι αξιωματούχοι θα μπορούσαν –εσκεμμένα ή όχι– να αποκλίνουν από την ορθή εκτέλεση της ευθύνης τους, και αποτρέπει τον κίνδυνο της εκούσιας ή ακούσιας διαφθοράς.

Αξίζει εν προκειμένω να σημειωθεί ότι πολλές ΜΚΟ υπέγραψαν το 2005 την «**Διεθνή Χάρτα Λογοδοσίας των Μη Κυβερνητικών Οργανισμών**» ενώ μεταξύ των ανθρωπιστικών οργανώσεων ιδρύθηκε η **HAPI** (Humanitarian Accountability Partnership International) και άλλοι μηχανισμοί ελέγχου. Το ίδιο συμβαίνει και ανάμεσα στις σοβαρές θρησκευτικές οργανώσεις, όπως στις ΗΠΑ, όπου υπάρχει η υπηρεσία **Ministry Watch**, (www.ministrywatch.com) και άλλες, που παρακολουθούν διάφορες χριστιανικές ιεραποστολές, εκ-

δίδουν εκθέσεις σχετικά με την αξιοπιστία τους, και τις βαθμολογούν ανάλογα με τη διαφάνεια που χαρακτηρίζει τη δράση και τα οικονομικά τους.

Ο Μαμωνάς διέφθειρε ακόμη και έναν Απόστολο (Ιούδας)· γιατί δεν θα μπορούσε να επηρεάσει και έναν κληρικό, απλό ιεροκήρυκα ή διευθυντή μιας θρησκευτικής διακονίας; Η ιστορία, δυστυχώς, έχει να δείξει πολλά σκοτεινά παραδείγματα και στο παρελθόν και προσφάτως.

Στη συνέχεια εκθέτουμε μία περίπτωση αμελούς διοίκησης και διαχείρισης χρημάτων, για τα οποία ουδέποτε δόθηκε λόγος. Ένα κακό δείγμα συμπεριφοράς των εμπλεκόμενων που ελπίζουμε ότι θα τακτοποιηθεί αμέσως, όμως αξίζει να μείνει στο μέλλον ως παράδειγμα προς αποφυγή. **❶**

«Απόδος τον λόγον της οικονομίας σου»

Νοσοκομείο “Φιλαδελφία”...

Στο προηγούμενο τεύχος κάναμε λόγο για θρησκευτικές διακονίες που ανεξέλεγκτα διαχειρίζονται χρήματα τα οποία συγκεντρώνουν από εισφορές φτωχών ανθρώπων και ότι συνήθως οι υπεύθυνοι τέτοιων πρωτοβουλιών ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΝ να δίνουν λογαριασμό των εσόδων και εξόδων τους, κάτι που ηθικά και χριστιανικά αποτελεί ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ τους.

Ελπίζαμε ότι κάποιοι τουλάχιστον θα είχαν το φιλότιμο –αν δεν έχουν τη χριστιανική ευαισθησία– να το κάνουν ενώπιον Θεού και ανθρώπων αλλά, δυστυχώς, διαψευστήκαμε στην ελπίδα μας, αφού κανένας μέχρι σήμερα –όσο μπορούμε να γνωρίζουμε– δεν προχώρησε σε μια τέτοια κίνηση. Λέγαμε όμως στο άρθρο μας εκείνο, ότι εφόσον αναγκαστούμε, θα «κάνουμε ονομαστικές αναφορές και [θα] θέσουμε εμείς συγκεκριμένα ερωτήματα».

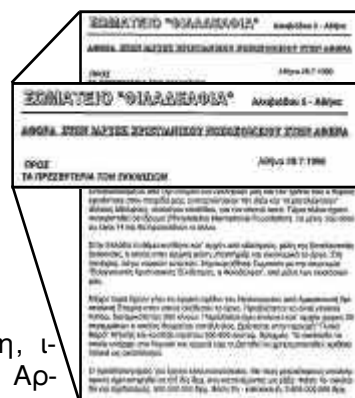
Τηρώντας το λόγο μας, σ’ αυτό το τεύχος αναφερόμαστε σε κάποιο φιλόδοξο σχέδιο που πριν από χρόνια είχε προβληθεί και κινηθεί κυρίως μεταξύ των Ευαγγελικών εκκλησιών της χώρας μας αλλά όχι μόνο, που απέβλεπε στη δημιουργία μεγάλου Νοσοκομείου στην περιοχή της Αθήνας, κάτω από το όνομα «Φιλαδελφία».

Πρωταγωνιστής εκείνης της προσπάθειας ως Εκτελεστικός Διευθυντής (Executive Director) ήταν ο κ. Ευρυβιάδης Χαραλαμπάκης, (John E. Charalambakis), γιος του Στυλιανού Χα-

ραλαμπάκη, ιδρυτή της Αρ-χέγονης Χριστιανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και γαμπρός από κόρη του πρεσβύτερου της Ελευθέρας Ευαγγελικής Εκκλησίας Αθηνών κ. Σπύρου Φίλου. Ο κ. Χαραλαμπάκης είναι Καθηγητής των Οικονομικών στο Κολλέγιο Asbury στο Κεντάκι των Ηνωμένων Πολιτειών. [Όταν ο «Τ» προσπάθησε να επικοινωνήσει μαζί του, δεν έλαβε καμία απάντηση.]

Η προσπάθεια αυτή ξεκίνησε κάτω από την αιγίδα του αμερικανικού ιδρύματος «**Philadelphia International Foundation Inc.**», που ιδρύθηκε στις ΗΠΑ ως μη κερδοσκοπικός αφορολόγητος οργανισμός [κατηγορία 501(c)(3) του αμερικανικού κράτους].

Στο Συμβούλιο Διευθυντών (Board of Directors) ως πρόεδρος παρουσιαζόταν ο Dr. Don Mullen, και μεταξύ των μελών υπήρχαν οι παρακάτω Έλληνες: John Charalambakis, Socrates Anastassiadis, John Anggelis, Demosthenes Katsarkas, και Louis Palivos. Στο Συμβούλιο Αναφοράς (Council of Reference) υπήρχαν και οι παρακάτω Έλληνες ή ελληνικής καταγωγής: Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μεθόδιος, James Argires, George Behrakis, Angela Daifas, Stephen Geroulanos, John Kastanis, Panagiotis Lemos, Nick Madias, James Regas, John Skandalakis, James Stamoolis,

Constantine Tatooles, Christos Tomaras,
Αιδ. Nicholas Triantafyllou.

Στην Ελλάδα το θέμα κινήθηκε από «μέλη της Εκτελεστικής Διακονίας [των Ελευθέρων Εκκλησιών], η οποία στην αρχική φάση υποστήριξε και οικονομικά το έργο» και στην Αθήνα ιδρύθηκε σχετικό Σωματείο με τίτλο «Ευαγγελικός Χριστιανικός Σύνδεσμος, η Φιλαδελφία», με σκοπό να υποστηρίζει την υπόθεση. (Όταν ζητήσαμε τα ονόματα των μελών του Δ.Σ. του ελληνικού Σωματείου, ατυχώς δεν μας δόθηκαν).

Η όλη υπόθεση δραστηριοποιήθηκε μεταξύ των ετών 1994 και 2005, έγιναν επαφές με κρατικούς παράγοντες και αναρτήθηκε ιστοσελίδα στο διαδίκτυο, όμως ξαφνικά όλα σιώπησαν.

Οι έρευνες του «Τ» έδειξαν ότι:

1. Το αμερικανικό ίδρυμα σύμφωνα με τα έγγραφα του Υπουργείου Οικονομικών των ΗΠΑ (είναι στη διάθεσή μας) διακίνησε κάποιες χιλιάδες δολαρίων για αγορές εξοπλισμού γραφείων και αποζημιώσεις των κ.κ. Χαραλαμπίκη και Mullen που θεωρούνται εύλογες.

2. Το ελληνικό σωματείο διατηρούσε λογαριασμό σε ελληνική Τράπεζα (τα στοιχεία είναι στη διάθεσή μας) με χρήματα που προέρχονταν από προσφορές ιδιωτών, για την ίδρυση του εν λόγω Νοσοκομείου (κάποια εκατομμύρια δραχμές).

3. Τα μεγαλόπνοα εκείνα σχέδια ναυάγησαν και το Σωματείο έμεινε έκτοτε ανενεργό ενώ τα χρήματα στο λογαριασμό του παραμένουν στην Τράπεζα αφού ο λογαριασμός αδράνησε.

Η δημοσιογραφική έρευνα του «Τ» διήρκεσε έναν ολόκληρο χρόνο και ενημερώθηκαν για τα στοιχεία της οι άμεσα εμπλεκόμενοι, εντούτοις μέχρι σήμερα καμία ουσιαστική κίνηση δεν έγινε για την αξιοποίηση ή αποδέσμευση των χρημάτων που προέρχονταν από το υστέρημα πτωχών ανθρώπων, τα οποία κάλλιστα θα μπορούσαν να διατεθούν σε άλλους φιλανθρωπικούς σκοπούς, σύμφωνα με την επιθυμία των διαθετών τους.

Το παραπάνω περιστατικό δεν είναι μοναδικό στα εκκλησιαστικά/θρησκευτικά δρώμενα, αν και δεν θα έπρεπε τέτοια φαινόμενα ανευθυνότητας να παρουσιάζονται μεταξύ χριστιανών.

Ευχόμαστε, ύστερα από το παρόν δημοσίευμα να φιλοτιμηθούν οι εμπλεκόμενοι τουλάχιστον να αποδεσμεύσουν τα χρήματα εκείνα που μένουν θαμμένα όπως η μνα του «οκνηρού δούλου» (Λουκ. 19/10/20,26).

Εξαίρεται το Ίδρυμα Περίθαλψης Ηλικιωμένων «ΛΩΪΔΑ», το οποίο κάθε χρόνο δημοσιεύει αναλυτικό πίνακα Εσόδων-Εξόδων και αξίζει εν προκειμένω να προβληθεί ως υπόδειγμα.

Εμπρός σε ένα θαύμα

Το αεροπλάνο άφησε το αεροδρόμιο της Αθήνας το πρωί της 25-9-09 και πέταξε αρχικά δυτικά, πάνω από τον Μαραθώνα, την Πετιέλη, την Πάρνηθα και τη Βοιωτία. Το θέαμα που είδαμε ήταν οι κατακαμένες εκτάσεις του περασμένου καλοκαιριού, δώρο των Ελλήνων στη νέα γενιά. Ύστερα ένα παχύ στρώμα νεφών έκρυψε από τα μάτια μας κάθε επαφή με τα γήινα, αφήνοντάς μας να σκεφτούμε πόσο κακό μπορεί να κάνει ο άνθρωπος στον εαυτό του και τους ομοίους του, υπηρετώντας στενά συμφέροντα ή ακόμη και την ανοησία του.

Η επόμενη εικόνα που είδαμε ήταν πλέον πέρα από τα σύνορα, στις βουνοκορφές της Αλβανίας, εκεί που τόσο Έλληνες και Ιταλοί έχυσαν το αίμα τους –ανάμεσά τους και ο πατέρας μας– αντιμετωπίζοντας τις τρέλες διάφορων μεγαλομανών (Μουσολίνι, Χίτλερ και ημέτεροι), και αμέσως μετά τα ασυνήθιστα πολύχρωμα κτίρια καθώς περνούσαμε πάνω από την αλβανική πρωτεύουσα. Οι ταχύτητες

*Η αλβανική κοινωνία είναι ακόμη υπερδεμένη
όπως και τα καλώδια στους δρόμους της...*

ήταν μεγάλες και η απόσταση ως το αεροδρόμιο σχετικά μικρή, ώσπου να το καταλάβουμε είχαμε προσγειωθεί στα Τίρανα. Εκεί

μας περίμενε ο Αλφρέντ, ο Αλβανός νέος που είχαμε γνωρίσει πριν από 15 χρόνια στην Αθήνα, ο οποίος περίμενε μαζί με το παιδί του για να μας υποδεχθεί και να μας οδηγήσει στο σπίτι του, όπου είχαν μείνει η σύζυγός του Αλίνα με το μικρότερο παιδί. Δεν τους θεωρούμε απλά φίλους ούτε μόνο ως αδελφούς συγκρισιανούς αλλά σαν δικά μας παιδιά που μας τα χάρισε ο Θεός.

Η υποδοχή ήταν εγκάρδια και η φιλοξενία κυριολεκτικά «σαν στο σπίτι μας». Οι εννέα ημέρες που μείναμε συνολικά κοντά τους ήταν ένα ωραίο διάλειμμα από την καθημερινότητα, όμως και μια καλή ευκαιρία να γνωρίσουμε κάπως το γειτονικό λαό «στο γήπεδό του» και να σχηματίσουμε γνώμη γι' αυτό που συντελείται σήμερα στην Αλβανία.

Το ταξίδι αυτό αποτέλεσε πηγή μεγάλης συγκίνησης. Πριν από ακριβώς 20 χρόνια στο τεύχος 43, σελ. 579, με τίτλο: «**ΑΛΒΑΝΙΑ – Περιμένοντας το θαύμα του Θεού**» γράφαμε:

«Τόσο κοντινή σ' εμάς μα και τόσο απομακρυσμένη από το Ευαγγέλιο και κάθε τι Χριστιανικό, η γειτονική Αλβανία είναι η μόνη χώρα στον κόσμο που από χρόνια έχει δηλώσει ότι εκεί είναι όλοι άθεοι. Κάθε θρησκευτική δραστηριότητα έχει εκμηδενιστεί και απαγορεύεται απολύτως.

*Ο φωτεινός σταυρός λάμπει
τις νύχτες πάνω από τα σπίτια
των Τιράνων!*

Σ' αυτό το ρωμαϊκό αμφιθέατρο που ανακαλύφθηκε το 1966 στο Δυρράχιο, «θηριομάχησαν» Χριστιανοί. Το άγιο αίμα τους –σαν σπόρος– γεννά ακόμη καινούργια νεόφυτα!

Παρόλα αυτά υπάρχουν αρκετοί που περιμένουν μια αλλαγή στην κατάσταση και προσεύχονται προς αυτή την κατεύθυνση. Κηρύγματα εκπέμπονται ραδιοφωνικά από την Ιταλία και μια νέα έκδοση της Καινής Διαθήκης στα αλβανικά κυκλοφόρησε πρόσφατα. (...) Ο Κύριος ας υψώσει οραματισμό και προετοιμασία στις καρδιές μας για μια επικείμενη θαυμαστή διακήρυξη του Ευαγγελίου και στην Αλβανία. (...) Μια νέα Ιερική μας προκαλεί! Ας κυκλώσουμε με προσευχή τα αόρατα τείχη της Αλβανίας, περιμένοντας την κατάρρευσή τους με τη δύναμη του Θεού!»

Φαντάζεστε, λοιπόν, τη συγκίνησή μας, όταν από το παράθυρο του δωματίου που φιλοξενηθήκαμε, βλέπαμε κάθε νύχτα έναν τεράστιο φωτεινό σταυρό στο καμπαναριό μιας Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας να φωτίζει πάνω από όλα τα κτίρια της περιοχής σε όλη την πρωτεύουσα.

Χάθηκαν πολλές μάχες στα χρόνια που βασίλευε στην Αλβανία το κομμουνιστικό αστέρι, γι' αυτό καυχιόταν ότι σύντριψε το έργο του Χριστού, όμως ο πόλεμος δεν είχε τελειώσει. Ύστερα από 20 ολόκληρα χρόνια, βρεθήκαμε ανάμεσα σε Αλβανούς χριστιανούς

Παιδιά του κατηχητικού με ζωγραφιές τους.

νούς διαφόρων δογμάτων, που λάτρευαν στη γλώσσα τους τον Θεό και τον Σωτήρα Χριστό, αξιωμένοι κι εμείς οι ελάχιστοι να σταθούμε δίπλα τους υψώνοντας δοξολογία στον Κύριο των Δυνάμεων!

Το πρωί της 5 Οκτωβρίου κάναμε το ταξίδι της επιστροφής. Πετώντας πάνω από την Ελλάδα μια ολόκαθαρη ατμόσφαιρα επέτρεψε αυτή τη φορά να δούμε Κέρκυρα, Ήπειρο, Στερεά, Πελοπόννησο, και την πολυάνθρωπη Αττική. Ολόκληρη σχεδόν τη χώρα, που την προηγούμενη μέρα είχε διαλέξει εκείνους που θα την κυβερνήσουν για το επόμενο διάστημα, και αναρωτηθήκαμε:

1. Αν ζητούσε ψήφο ο Χριστός, πόσοι θα Τον επέλεγαν;

2. Η σημερινή “χριστιανική” Ελλάδα βρίσκεται άραγε σε καλύτερη πνευματική κατάσταση από τη βόρεια γείτονα;

Ειλικρινά, δεν μπορούμε να απαντήσουμε με βεβαιότητα. Ο Θεός ας ελεήσει και τις δύο χώρες, και τους δύο λαούς!

Ποιος ή τι απειλεί τους Εβραίους;

Αν και δεν θα έπρεπε, πολύς θόρυβος γίνεται από διάφορους Χριστιανούς ή "χριστιανούς" οι οποίοι αυτοανακηρύσσονται «φίλοι των Εβραίων» ή κάτι παρόμοιο, που παρασυρμένοι από διάφορα εσχατολογικά κινήματα, θεωρούν υποχρεωμένοι να κάνουν το παν ώστε να "σώσουν" τους Εβραίους και το Ισραήλ από τον απροσδιόριστο "κίνδυνο" του Ισλάμ. Διάφορες προπαγάνδες (πολιτικές, εθνικιστικές, ρατσιστικές και θρησκευτικές) παίζουν ρόλο σ' αυτό, που συνήθως οι καλοπροαίρετοι αυτοί δεν είναι σε θέση να διακρίνουν, ότι γίνονται όργανα σε πολιτικές που ενδιαφέρονται περισσότερο για το πετρέλαιο της Μέσης Ανατολής παρά για το Ισραήλ και τους Ισραηλινούς.

Για να δικαιολογούν πολέμους που ενεργούν σε βάρος των αραβικών και άλλων μουσουλμανικών λαών –που κατέχουν μεγάλες ποσότητες «μαύρου χρυσού»– δημιούργησαν τον σύγχρονο "κίνδυνο" του ισλαμισμού, και επειδή πολλοί Αμερικανοί ταυτίζουν την κυβέρνηση και τη χώρα τους με τη χριστιανοσύνη, αποτελούν εύκολη λεία των διαμορφωτών κοινής γνώμης, για τους οποίους η υπερατλαντική χώρα είναι διάσημη.

Εμείς θεωρούμε τις παραπάνω εκδηλώσεις, όχι οπωσδήποτε λανθασμένες και αδικαιολόγητες, σίγουρα όμως υπερβολικές. Για τη θέση μας αυτή στηριζόμαστε στα εξής:

1. Οι Εβραίοι και το Ισραήλ είναι σήμερα ισχυρότατη πολεμική, οικονομική και

τεχνολογική δύναμη, που υπολογίζεται πολύ σοβαρά από τους εχθρούς.

2. Ισραηλινοί και Ισραηλίτες εξακολουθούν να ζουν πεισματικά μακριά από τον Θεό των πατέρων τους και της Βίβλου. Στηρίζονται στα όπλα τους και στην τεχνολογία τους, στηρίζονται στα χρήματά τους και στις διεθνείς συμμαχίες τους, και αγνοούν τον Θεό, τις αρχές και τους νόμους Του, κυρίως όμως αγνοούν Εκείνον τον οποίον απέστειλε, τον Ιησού Χριστό (Ιωάν. 17/13/3).

3. Ελάχιστοι Ισραηλινοί δείχνουν διάθεση επιστροφής στην πίστη του Χριστού αν και υπάρχει μικρός αριθμός Μεσσιανικών Εβραίων που όμως αναμιγνύουν επικίνδυνα τον "χριστιανισμό" τους με τον Ιουδαϊσμό.

4. Η σχέση του Θεού με τους ανθρώπους δεν εξαρτάται από τη φυλετική τους καταγωγή. Μιλώντας στους Ιουδαίους της εποχής Του ο Χριστός εξήγησε ότι δεν τους θεωρούσε πλέον ως «**τέκνα**» του Αβραάμ ή του Θεού (όπως οι ίδιοι ισχυρίζονταν) αλλά ότι είναι «**εκ πατρός του διαβόλου**» εφόσον εκείνου τις επιθυμίες ήθελαν να πράττουν (Ιωάν. 8/η/39-47). Με το λόγο αυτό, βέβαια, ο Χριστός δεν ήθελε να πει πως οι Ιουδαίοι ήταν χειρότεροι από τους άλλους ανθρώπους, σίγουρα όμως ότι δεν ήταν καλύτεροι.

Όλοι όσοι ακολουθούν τις επιθυμίες του Διαβόλου είναι το ίδιο ξένοι και εχθροί προς τον Θεό, γεγονός για το οποίο ο Παύλος διέθεσε μεγάλο μέρος της Επιστολής προς Ρωμαίους, θέτοντας και α-

παντώντας ο ίδιος το ερώτημα: «Τι λοιπόν; υπερέχομεν των εθνικών; Ουχί βεβαίως· διότι προεξηλέξαμεν Ιουδαίους τε και Έλληνας, ότι είναι πάντες υπό αμαρτίαν, καθώς είναι γεγραμμένον Ότι δεν υπάρχει δίκαιος ουδέ εις, δεν υπάρχει τις έχων σύνεσιν· δεν υπάρχει τις εκζητών τον Θεόν» (Ρωμ. 3/γ/9-11).

5. Όταν ένας λαός αγαπά και σέβεται τον Θεό, κανένας Φαραώ, κανένας Ραβ-σάκης και κανένας Αμάν δεν μπορούν να τον βλάψουν (Εξοδ. 14/δ/28, Β΄ Βασ. 18/ιη/19, Ησ. 36/λς/4, Εσθήρ 3/γ/11). Όσο όμως απορρίπτει τον Θεό και δεν Τον υπολογίζει στη ζωή του, τότε δεν μένει παρά να εκπληρωθεί ο προφητικός λόγος: «Ο Κύριος θέλει σε κάμει να συντριφθής έμπροσθεν των εχθρών σου· από μιας οδού θέλεις εξέλθει επ' αυτούς, και από επτά οδών θέλεις φύγει από προσώπου αυτών· και θέλεις διασκορπισθής εις πάντα τα βασίλεια της γης» (Δευτ. 28/κη/25).

Αν τούτο έγινε πολλές φορές στο παρελθόν για τους Εβραίους, πώς κάποιος αφελώς νομίζουν ότι δεν μπορεί να επαναληφθεί και σήμερα, εξαιτίας της προσωπικής τους σκληρότητας και απιστίας;

Εφόσον, λοιπόν, έτσι έχουν τα πράγματα, όχι μόνο δεν μπορούν να ισχύουν χωρίς προϋποθέσεις οι αρχαίες υποσχέσεις που δόθηκαν στον πιστό Αβραάμ αλλά μάλλον ισχύει η αποδοκιμασία του Κυρίου που εκφράστηκε με τη γραφίδα του Ησαΐα: «Ουαί εις τα αποστατήσαντα τέκνα, λέγει Κύριος, τα οποία λαμβάνουσι βουλήν, πλην ουχί παρ' εμού· και τα οποία κάμνουνσι συνθήκας, πλην ουχί διά του πνεύματός μου, διά να προσθέσωσιν αμαρτίαν εις αμαρτίαν· τα οποία υπάγουσι διά να καταβώσιν εις Αίγυπτον, και δεν ερωτώσι το στόμα μου, διά να ενδυναμωθώσι με την δύναμιν του Φαραώ και να εμπιστευθώσιν εις την σκιάν της

Ισραηλινοί στρατιώτες συμμετέχουν στην παρέλαση των ομοφυλομανών (ομοφυλοφίλων) εφέτος τον Ιούνιο στην Ιερουσαλήμ.

Αιγύπτου» (Ησ. 30/λ/1-2), όπου "Αίγυπτος" μπορεί να είναι οι ΗΠΑ, η Ευρωπαϊκή Ένωση, ο ΟΗΕ κ.λπ..

Για τούτο η οικονομία του Ισραήλ πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο, η κοινωνία του πλήττεται από εκφυλισμό και ομοφυλομανία, και στις σχέσεις με τους άλλους λαούς αναβιώνει ένας νέος αντισημιτισμός, που λυπεί κάθε πολιτισμένο άνθρωπο και μάλιστα χριστιανό.

Κάνουν λάθος. λοιπόν, οι πιστοί του Χριστού όταν μεροληπτούν υπέρ του ενός ή του άλλου λαού, και μάλιστα υπέρ των Εβραίων, εφόσον «**Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχρειώθησαν· δεν υπάρχει ο πράπτων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις**» (Ρωμ. 3/γ/12).

Ποια ήταν η αιτία που οι απόγονοι του Ιακώβ διασπάρθηκαν στα έθνη; Το απάντησε ο ίδιος ο Θεός: «**Επαχύνθη η καρδιά του λαού τούτου, και έγειναν βαρέα τα ότα αυτών, και έκλεισαν τους οφθαλμούς αυτών, διά να μη βλέπωσι με τους οφθαλμούς αυτών και ακούωσι με τα ότα αυτών και νοήσωσι με την καρδίαν αυτών και επιστρέψωσι και θεραπευθώσι**» (Ησ. 6/ς/10). Και ο Κύριος Ιησούς εξήγησε παραπέρα: «**Διά τούτο λέγω προς υμάς ότι θέλει αφαιρεθής αφ' υμών η βασιλεία του Θεού και θέλει**

δοθή εις ἔθνος κάμνον τους καρπούς αυτής» (Ματθ. 21/κα/43) [Το «ἔθνος» αυτό δεν είναι κάποιο άλλο επίγειο ἔθνος –όπως βαυκαλίζονται μερικοί [π.χ. ο π. Γ. Μεταλληνός και οι οπαδοί του, που νομίζουν πως είναι οι Ἕλληνες] – αλλά ο νέος παγκόσμιος λαός της Εκκλησίας, όχι όσοι είναι γραμμένοι στα κατάστιχα του α ή β δόγματος αλλά εκείνοι που ΚΑΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΚΑΡΠΟΥΣ ΤΗΣ, δηλαδή εφαρμόζουν τις εντολές του Χριστού (Ιωάν. 14/ιδ/15).

Μοναδική περίπτωση που οι Εβραίοι θα μπορούσαν να περιμένουν καλύτερη μεταχείριση εκ μέρους του Θεού θα ήταν αν αναγνώριζαν τις παραβάσεις τους και εκδήλωναν μετάνοια ή, σύμφωνα με τα λόγια του Προφήτη, **«καταλάβουν με την καρδιά τους, και επιστρέψουν και θεραπευτούν»** (Ησ. 6/ς/10). Όσο αυτό δεν συμβαίνει, ο Θεός δεν έχει κανέναν λόγο να δείξει απέναντί τους οποιαδήποτε ειδική εύνοια.

Τα παραπάνω δεν παρέχουν δικαιολογία για να θεωρούνται οι Εβραίοι κάτω από φυλετικό ή άλλο στίγμα, όμως εξίσου κανείς δεν επιτρέπεται να παραποιεί τους λόγους των Γραφών για να υποστηρίξει υποκειμενικές συμπάθειες ή παρανοήσεις. Αν σήμερα οι Εβραίοι αντιμετωπίζουν κινδύνους, βία, φυλετικές διακρίσεις και άλλα, αυτό δεν είναι σωστό ούτε μπορούν να το δικαιολογούν οι χριστιανοί. Ταυτόχρονα όμως δεν είναι αρμοδιότητα των χριστιανών να λειτουργούν ως προπαγανδιστές και μάλιστα να δικαιολογούν σκληρότητες από όποιον και αν εκδηλώνονται, ακόμη και εκ μέρους των Ισραηλινών.

Οι άνθρωποι αυτού του κόσμου έχουν μάθει να αντιμετωπίζουν τις καταστάσεις με τα έργα της σάρκας μεταξύ των οποίων είναι έχθρες, έριδα, ζήλια, θυμοί, φατριασμοί, διχوستασίες, αιρέσεις, φθόνοι [και φόνοι] (Γαλ. 5/ε/20-21). Οι χρι-

στιανοί αντίθετα αγωνίζονται με πνευματικά όπλα και έχουν μάθει να υποτάσσονται στις αρχές και στις εξουσίες, να πειθαρχούν, να είναι έτοιμοι για κάθε καλό έργο, να μη μιλούν προσβλητικά σε κανέναν, να μη φιλονικούν, να είναι επιεικείς και να δείχνουν τέλεια πραότητα σε όλους τους ανθρώπους (Τίτ. 3/γ/1-2).

Αν οι Ισραηλινοί στραφούν στο Θεό και τον Χριστό, θα λάβουν την άνωθεν βοήθεια και τότε, όσον και αν φωνάζει ο Αχμαντινετζάντ (Πέρσης) ή ο Ασράλα (Παλαιστίνιος) ή ο Μπιν Λάντεν (Σαουδάραβας), κανένας δε θα μπορεί να απλώσει χέρι επάνω σε λαό που σέβεται και φοβάται τον Θεό, λαό που προστατεύει ο Θεός.

Μέχρι τότε, οι χριστιανοί καλό είναι να προσεύχονται **ΚΑΙ** για τους Εβραίους, όπως και για όλους τους άλλους λαούς, να ενδιαφέρονται για τον ευαγγελισμό τους και να κάνουν το καλό προς όλους, μάλιστα δε προς τους χριστιανούς.

Δυστυχώς, όμως, αυτό που συμβαίνει σήμερα είναι ακριβώς το αντίθετο, επειδή, εξαιτίας εχθρικών πράξεων των "χριστιανικών" κυβερνήσεων προς ισλαμικά έθνη και λαούς, πυροδοτείται θρησκευτικός φανατισμός που εκτός των Εβραίων ξεσπά και σε βάρος των χριστιανών των εν λόγω περιοχών, οι οποίοι θεωρούνται σύμμαχοι των δυτικών "χριστιανών" εισβολέων και συνεπώς εχθροί των ντόπιων, με αποτέλεσμα διωγμοί να εγείρονται εναντίον τους και οι περισσότεροι χριστιανοί από τις αραβικές χώρες να επιδιώκουν να φύγουν εγκαταλείποντας τις αρχαίες πατρίδες τους στα χέρια των φανατικών Ισλαμιστών.

Συμπερασματικά, λοιπόν, αντί να κάνουν καλό στους Εβραίους, κάνουν μεγάλο κακό στους χριστιανούς των χωρών αυτών, που υφίστανται το αρνητικό αποτέλεσμα των "χριστιανικών" επιχειρήσεων. ❶

Διαβάσαμε και μας άρεσαν

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Με ευχαρίστηση λάβαμε και διαβάσαμε τη συλλογή ποιημάτων του φίλου και συνάδελφου Δημοσιογράφου κ. Δημ. Ι. Φαλλή, με τίτλο «**Της Πίστης και της Πατρίδας**» (Αθήνα 2009, σ. 96). Πρόκειται για τη δεύτερη ομότιτλη συλλογή (η πρώτη εκδόθηκε το 1995) που περιέχει πολλά χριστιανικά ποιήματα και μερικά για την ελληνική ιστορία και την ιδιαίτερη πατρίδα του. Έχοντας διατελέσει στέλεχος της Χριστιανικής Ένωσης Εργαζομένης Νεολαίας (Χ.Ε.Ε.Ν.) ο Δ. Ι. Φαλλής εκφράζει πίστη ζωντανή στη χάρη και τη Βασιλεία του Χριστού. Παραθέτουμε ένα χαρακτηριστικό δείγμα:

Πρόσχωμεν τα άγια τοις αγίοις

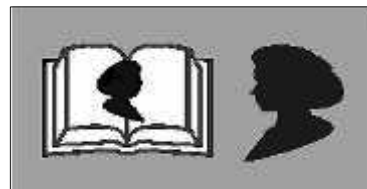
*Ποιος ειν' άγιος από μας, να σε δεχτεί Χριστέ μου;
Ποιος ειν' αγνός κι αμόλυντος, να σ' έχει στην καρδιά του;
Ποιος έχει θρόνο καθαρό, να σε θρονιάσει απάνω;
Ποιος είναι τάχα άξιος, σ' αυτόν να κατοικήσεις;
Ποιος;*

*Όλοι κουρέλια της ζωής, μέσα στην αμαρτία.
Όλοι λεροί και βρώμικοι, τάφοι ασβεστωμένοι.
Όλοι δούλοι αισχροί κι ανάξιοι, άλλον υπηρετούμε.
Όλοι προδότες της αγάπης ΣΟΥ, της σταυρικής θυσίας.
Όλοι!*

*Μονάχα Συ 'σαι Άγιος και καθαρός, Χριστέ μου!
Μονάχα Συ 'σαι αθάνατος και στοργικός πατέρας!
Μονάχα Συ θα λυπηθείς και μας μετανιωμένους.
Μονάχα στην Αγάπη ΣΟΥ, ελπίζουμε, να μας δεχτείς κοντά ΣΟΥ!
Έτσι...*

*Τολμάω ταπεινά, να σε δεχτώ, Χριστέ μου.
Μοναδικό μου Λυτρωτή, Μοναδικό Σωτήρα!*

Πώς θα έχουμε ειρηνικό σπιτικό

Σε εμάς τις γυναίκες ο Θεός δίνει την ευθύνη να διατηρούμε μέσα στο σπιτικό μας την **ειρήνη**. Μια ειρήνη απαραίτητη για τον εαυτό μας, τον άντρα μας και τα παιδιά μας, θυμούμενες πως ο Χριστός είπε, ότι μας αφήνει **τη δική Του ειρήνη**, όχι την ψεύτικη ειρήνη που δίνει ο κόσμος.

Πώς όμως μπορούμε να αποκτήσουμε αυτή την ειρήνη του Χριστού; Θα ζητούσα να στρέψουμε την προσοχή μας σε λίγα εδάφια από την Α' Επιστολή του Πέτρου (3/γ/3-5) όπου διαβάζουμε:

«*Των οποίων [γυναικών] ο στολισμός ας ήναι ουχί ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσίων ή της ενδύσεως των ιματίων, **αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδιάς, κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. Διότι ούτω ποτέ και αι άγιοι γυναίκες αι ελπίζουσαι επί τον Θεόν εστόλιζον εαυτάς, υποτασσόμεναι εις τους άνδρας αυτών.***»

Καθώς είναι αλήθεια ότι σε όλες εμάς τις γυναίκες, από το πιο μικρό κοριτσάκι μέχρι τις ηλικιωμένες κυρίες, αρέσει να έχουμε μια ωραία εμφάνιση –κι αυτό δεν είναι κακό, αρκεί, όπως λέει αλλού ο λόγος του Θεού, να μας ξεχωρίζει η σεμνότητάς προσέξουμε εδώ **τα στολίδια που το Πνεύμα του Θεού συστήνει να έχουμε**. Στολίδια που δεν παλιώνουν και που έχουν αξία για τον Θεό και την οικογένειά μας, και αυτά είναι η καθαρή καρδιά, η πραότητα και η ηρεμία. Όταν διαθέτουμε αυτά τα χα-

ρακτηριστικά, έχουμε και το θεμέλιο για ένα ειρηνικό σπίτι. Είναι για τούτο απαραίτητο:

1. Να αγαπήσουμε το λόγο του Θεού και να τον διαβάζουμε· και ό,τι διαβάζουμε να το ζούμε στην καθημερινή μας ζωή. Όταν υπακούω στον Θεό, έχω ειρήνη· αντίθετα η ανυπακοή θα φέρει ανησυχία, λύπη και ενοχή.

2. Να μην έχουμε υπερβολική μέριμνα. Να εμπιστευόμαστε στον Θεό για το κάθε τι. Να λέμε σ' Εκείνον τα προβλήματά μας με την προσευχή, και μετά να αναπαυόμαστε γνωρίζοντας ότι τα άκουσε και θα δώσει τις καλύτερες λύσεις.

3. Να γεμίζουμε τη σκέψη μας με καλά πράγματα, όπως διαβάζουμε στην Επιστολή προς Φιλιππησίους 4/δ/8-9: «**Όσα είναι αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα καθαρά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, αν υπάρχει τις αρετή και εάν τις έπαινος, ταύτα συλλογίζεσθε ... και ο Θεός της ειρήνης θέλει εισθαι μεθ' υμών.**»

Η αναστάτωση και η επιθετικότητα αρχίζει όταν φορτώνουμε το μυαλό μας με αρνητικά πράγματα και να μερικά παραδείγματα:

• Τι σκέφτομαι για τον άντρα μου; Δεν έχει καλά στοιχεία που θα τα εκτιμήσω και θα τον επαινέσω γι' αυτά; Προσέχω τι λέξεις θα χρησιμοποιήσω στην επικοινωνία μου μαζί του, ώστε να μην τον προσβάλω, να μην τον ταπεινώσω; Τονίζω συνεχώς τα λάθη του, ενώ θα έπρεπε να αφήσω στον Θεό να τον διορθώσει, ίσως μάλιστα μέσα από τη δική μου συμπεριφορά, που θα είναι η πραότητα και η γλυκύτητα;

Δυστυχώς, συνηθίζουμε να διογκώνουμε τα λάθη των άλλων· αν όμως τονίζαμε τα θετικά τους σημεία, αυτά θα κάλυπταν εκείνα που μας ενοχλούν και μας εκνευρίζουν.

• Το ίδιο ισχύει και για τα παιδιά μας. Δεν ωφελεί ούτε εμάς ούτε εκείνα, το να τους λέμε διαρκώς τι δεν κάνουν σωστά, με φωνές και απειλές για τιμωρία. **«Οι πατέρες [γιατί όχι και οι μητέρες] να μην εξοργίζετε τα παιδιά σας για να μην αποθαρρύνονται»**, λέει ο απόστολος Παύλος (Κολ. 3/γ/21).

• Με ποιο τρόπο λέμε τη γνώμη μας; Δεν ωφελεί να κάνουμε εκείνον που έχει διαφορετική γνώμη από τη δική μας να νιώσει ταπεινωμένος. Πρέπει να δείχνουμε σεβασμό με τη στάση μας, τον τόνο της φωνής μας, τις χειρονομίες, ακόμη και με τις εκφράσεις του προσώπου μας.

Ηρεμία, πραότητα και υποταγή, είναι ακριβώς αντίθετα από την ανησυχία, το άγχος και την υπερηφάνεια, που χαρακτηρίζουν σήμερα το πλήθος των γυναικών του κόσμου.

Όμως αυτό τον χαρακτήρα δεν τον αποκτούμε από τη μία μέρα στην άλλη. Χρειάζεται κάποια διαδικασία: Πρώτα πρέπει ν' αναγνωρίσουμε ότι μας λείπει, ύστερα να ποθήσουμε την απόκτησή του και με όλη μας την καρδιά να στραφούμε στον Θεό, Εκείνον **«όστις δίδει εις ημάς πλουσίως πάντα εις απόλαυσιν»** (Α' Τιμ. 6/ς/17). Με πολλή προσευχή πρέπει ν' αφήσουμε το Άγιο Πνεύμα να εργαστεί και να μορφώσει μέσα μας τον Χριστό, που ήταν **πράος και ταπεινός** (Ματθ. 11/ια/29).

Όταν, λοιπόν, **κατοικεί και κυριαρχεί** μέσα μας ο Κύριος, είναι επόμενο και η δική μας συμπεριφορά ν' αντανακλά τις δικές Του ιδιότητες. Οι αφορμές για να νευριάσουμε και να οργιστούμε, δε θα πάψουν να υπάρχουν. Όμως η αντιμετώπισή τους από εμάς θα είναι εντελώς διαφορετική. Τα

παιδιά και πάλι θα τσακώνονται, οι δουλειές θα είναι εξίσου πολλές και επείγουσες, ο σύζυγος κουρασμένος και απαιτητικός. Όμως εμείς, καθώς θα σκεφτόμαστε πώς μας θέλει ο Κύριος, θ' αντιμετωπίζουμε όλα αυτά με πολλή υπομονή και προσευχή, όχι μόνο, αλλά και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Πολλά έχει να κερδίσει η χαρούμενη και γλυκομίλητη μητέρα και σύζυγος από αυτή τη συμπεριφορά της:

• Τα παιδιά της, ζώντας σε ένα ήρεμο και ειρηνικό περιβάλλον, θα γίνουν κι αυτά ήρεμα και υπάκουα, αφού η μητέρα δε θα τους μεταδίδει το δικό της εκνευρισμό.

• Το σώμα της θα έχει λιγότερες πιθανότητες ν' αρρωστήσει, καθώς αφήνει όλη τη μέριμνά της στον Κύριο και δε φορτώνεται περισσότερο από το βάρος της κάθε μιας ξεχωριστής ημέρας.

• Οι δουλειές της θα γίνονται πιο γρήγορα και άνετα.

Ας κοιτάξουμε, λοιπόν, τον εαυτό μας στο φως και στον καθρέφτη του λόγου του Θεού, κι ας δούμε εσωτερικά και εξωτερικά (είναι το ίδιο σπουδαίο) αν μας στολίζουν **πραότητα, σεμνότητα, ταπείνωση και ηρεμία**.

Αν ο Θεός, όταν θέλησε να στείλει τον Υιό Του στον κόσμο, διάλεξε τη σεμνή και ταπεινή παρθένο Μαρία, τώρα που θέλει να κατοικεί μόνιμα σε ανθρώπινες καρδιές, δεν είναι λογικό να έχει ανάλογη απαίτηση;

Στην Αγία Γραφή ο Θεός λέει: **«Εγώ κατοικώ εν υψηλοῖς και εν αγίῳ τόπῳ· και μετά του συντετριμμένου την καρδίαν και του ταπεινού το πνεύμα, διά να ζωοποιώ το πνεύμα των ταπεινών και να ζωοποιώ την καρδίαν των συντετριμμένων»** (Ησ. 57/νζ/15)

Ας ποθήσουμε λοιπόν κι εμείς και ας αποκτήσουμε το πράο και ήσυχο πνεύμα όπως ταιριάζει σε ΑΓΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ.

Διαβάσματα

🔍 Προσπαθούμε να διατηρούμε το ύφος και την ορθογραφία του πρωτότυπου.

Θρησκεία και γρίπη

Από την εφημερίδα «Καθολική» (30-6-09) μεταφέρουμε:

Το ετήσιο προσκύνημα στην Παναγία την λεγόμενη «Negrita» μπορεί να ακυρώθηκε λόγω του ιού της γρίπης, όμως η «Negrita» προστατευόμενη από πλεξιγκλάς, έκανε τον γύρο της χώρας τις δύο πρώτες ημέρες του Αυγούστου, και έτσι οι πιστοί μπόρεσαν να τιμήσουν την Παναγία τους χωρίς να χρειαστεί να μετακινηθούν.

Η ανακοίνωση δεν αναφέρει αν η Negrita (βλ. φωτογραφία) συνοδεύταν και από κουτί εισφορών, όπως γίνεται στη χώρα μας με κάθε είδους εικόνα ή ρείψανο. Το γεγονός εντούτοις θυμίζει την παροιμία που λέει πως «Όταν δεν πηγαίνει το βουνό στον Μωάμεθ, πηγαίνει ο Μωάμεθ στο βουνό». Εν πάση περιπτώσει, αν μιν η Negrita δεν μπορεί να προστατεύσει από τη γρίπη, τι χρειάζεται το προσκύνημά της και αν οι "πιστοί" δεν πιστεύουν τόσο ώστε να μη φοβούνται τη γρίπη, τι χρειάζεται η ανά τη χώρα περιοδεία της.

Όταν οι Έλληνες κληρικοί συζητούν για το αν κολλήσει η γρίπη με το κουταλάκι της Μετάληψης, οι Ρωμαιοκαθολικοί εφευρίσκουν άλλους τρόπους για ν' αντιμετωπίσουν τον λοιμό... 🔍

Η Negrita
(Μαύρη Μαντόνα)

Οικουμενικός και Coca-Cola

Με την ευκαιρία του ταξιδιού του κ. Βαρθολομαίου στις ΗΠΑ η εταιρεία The Coca-Cola Company αφιέρωσε την οθοσέλιδη καταχώρηση της φωτογραφίας στην εφημερίδα «Orthodox Observer» (Οκτ. 2009) που εκδίδει η Ελληνορθόδοξη Αρχιεπισκοπή Αμερικής. Στο κείμενο γράφει:

«Η Coca-Cola με υπερηφάνεια χαιρετά τον Παναγιότατο Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο» και στο πλάι: «Παρακαλούμε επισκεφθείτε www.thecoca-colacompany.com». [Δηλαδή προβάλλει την ιστοσελίδα της εταιρείας.

Είναι γνωστό πόσα μπορούν να κάνουν οι Αμερικανοί για να διαφημιστούν...

Επίσης ο Πατριάρχης παρακάθισε σε δείπνο που παρέθεσε προς τιμή του ο Πρόεδρος της Coca-Cola κ. Muhtar Kent και επι-

σκέφθηκε τα κεντρικά γραφεία της Coca-Cola στην Ατλάντα και το μουσείο της εταιρείας.

Όπως δείχνει η φωτογραφία, ο Πατριάρχης γνωρίστηκε και με τη μασκότ της εταιρείας, την πολική αρκούδα της Coca-Cola.

Όλοι βέβαια γνωρίζουν ότι η εταιρεία κατηγορείται για σπατάλη εκατομμυρίων κυβικών νερού ετησίως, γεγονός για το οποίο διαμαρτύρονται έντονα οι οικολόγοι, όχι όμως και ο "πράσινος" Πατριάρχης που συτρώνει στο τραπέζι της. **❶**

Τώρα τα νερά είναι "άγια";

Στο πρακτορείο εκκλησιαστικών ειδήσεων "Amen.gr" διαβάσαμε τα εξής:

Αγιασμό εν πλω στον ποταμό Μισισσιππή πραγματοποίησε το μεσημέρι της Πέμπτης [22 Οκτ.] ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος ενώ συνεχίζονται οι εργασίες του 8ου Περιβαλλοντικού Συμποσίου του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην πόλη της Νέας Ορλεάνης. (...)

Σε μια συμβολική κίνηση ο Οικουμενικός Πατριάρχης πλαισιωμένος από τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής Δημήτριο και τον Καρδινάλιο Θεόδωρο Μακαριγκ καθώς και τους Μητροπολίτες Ατλάντας Αλέξιο, Γαλλίας Εμμανουήλ και Κορέας Αμβρόσιο ευλόγησε τα νερά του μεγαλύτερου ποταμού που διατρέχει τις ΗΠΑ από τον βορά, στον Καναδά, μέχρι τον νότο, στον κόλπο του Μεξικού όπου και καταλήγει.

Σε τι θα διαφέρουν τώρα τα νερά του ποταμού, ύστερα από την "συμβολική κίνηση" του Πατριάρχη; Δεν θα πλημμυρίζουν στο εξής; Θα καθαριστούν οι ρύποι από τις

βιομηχανίες; Μήπως στη χώρα μας με τους χιλιάδες αγιασμούς κατ' έτος δεν γίνονται καταστροφές και πνιγμοί;

Ποτέ δεν καταλάβαμε τη σημασία του "αγιασμού" των υδάτινων όγκων. Αν κάποιος ξέρει γιατί τον κάνουν, ας πει και σ' εμάς τη σημασία του. **❷**

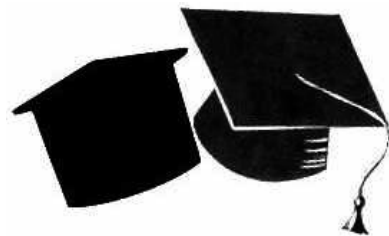
Το "σωστό και το λάθος"...

Για τον Ταοϊσμό δεν είμαστε οι καταλληλότεροι να μιλήσουμε. Όταν όμως βομβαρδίζουν το διαδίκτυο με αποφθέγματα όπως το παρακάτω, δοξάζουμε τον θεό για την ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ. Διαβάστε, λοιπόν:

Αν θέλεις να βρίσκεσαι στην αλήθεια, αδιαφόρησε για το σωστό και το λάθος. Η διαμάχη ανάμεσα στο σωστό και στο λάθος είναι η αρρώστια του νου. – Σενγκ-τσαν, Χσιν-χσιν Μινγκ

Εντελώς αντίθετα η Βίβλος ενημερώνει ότι **«Υπάρχει οδός, ήτις φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλὰ τα τέλη αυτής φέρουσιν εις θάνατον»** (Παρ. 14/1δ/12). Ναι, η διαφορά ανάμεσα στο σωστό και το λάθος ισούται με τη διαφορά ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο. Γι' αυτό και κάθε φορά που ο λόγος γίνεται περί σωστού και λάθους, ο πιστός θυμάται τον ψαλμικό λόγο: **«Πολλοὶ λέγουσι, Τις θέλει δείξει εις ἡμᾶς το ἀγαθόν;»** και προσεύχεται **«Ύψωσον ἐφ' ἡμᾶς το φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε»**. **❸**

Άλλοτε και τώρα...

Οι εκκλησιαστικές σχολές

Στην εφημερίδα «Εκκλησιαστική Παρέμβαση» (τ. 146, σ. 12) δημοσιεύθηκε άρθρο του Δρ. Φ. κ. Α. Ζορμπά, αναφερόμενο μεταξύ άλλων και στη σημασία ή "σημασία" των διαφόρων εκκλησιαστικών και ιερατικών σχολών της Ελλάδας, και τη γνώμη του Αλ. Παπαδιαμάντη γι' αυτές. Και βέβαια ανάλογες σχολές διαθέτουν όλες οι εκκλησιαστικές ομάδες, από μικρές προσωποπαγείς έως και μεγάλα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Το περιοδικό μας δεν αμφιβάλλει για την αξία των σχολών αυτών, που κανονικά θα μπορούσαν να είναι φωτόδοτες και πάροχοι σημαντικών ουσιαστικών γνώσεων στους σπουδαστές τους, όπως όμως παραδέχεται και ο Παπαδιαμάντης, το ζητούμενο δεν είναι τόσο τι διδάσκεται στις σχολές όσο από τι πάστα είναι οι σπουδαστές. Με άλλα λόγια ο σπουδαστής σε ένα τέτοιο σχολείο δεν πρέπει να είναι ο αποτυχημένος, που δεν κατάφερε να εισαχθεί σε καμία άλλη σχολή, και ως τελευταία λύση σκέφτηκε να στραφεί σ' αυτές· πρέπει **«να έχει κλίσι με ιώτα και προ πάντων κλήση με ήτα... Πρέπει να έχει πυρ μέσα του»**.

Δυστυχώς, από τους πολλούς αποφοίτους τέτοιων σχολών ελάχιστοι είναι εκείνοι που διαθέτουν και την κλίση

και την κλήση, γι' αυτό και στη συνέχεια βλέπουμε μεγάλη αποτυχία στη "σταδιοδρομία" των αποφοίτων, οι οποίοι μάλλον να βολευτούν ή και να μεταπηδήσουν σε κάποια "δυνατή" οικονομικώς "εκκλησία" ενδιαφέρονται, παρά να υπηρετήσουν τους πιστούς όπως ο Ναζωραίος και οι Απόστολοι, τους οποίους υποτίθεται ότι έρχονται να αναπληρώσουν στη συνέχεια της εκκλησιαστικής ζωής.

Ας αφήσουμε όμως τον ίδιο τον Παπαδιαμάντη, με τη χαρακτηριστική γλώσσα και χιούμορ, να εκφράσει τις απόψεις του μέσα από τη διήγησή του...

«Υπήρχον τρεις ή τέσσαρες ιερατικάί σχολαί, υπήρχε, και υπάρχει ακόμη, η Ριζάρειος. Από τας ιερατικάς σχολάς εβγήκε σμήνος δικολάβων, δημοδιδασκάλων, δικαστικών κλητήρων και δημοσίων υπαλλήλων. Από την Ριζάρειον εβγήκεν ολόκληρος σφηκιά δικηγόρων, αγέλη καθηγητών, ιατρών, χρηματιστών και πολιτευομένων».

Και παρακάτω:

«Από τας ιερατικάς σχολάς, και από την Ριζάρειον, εβγήκαν ολίγιστοι καλοί ιερείς, περισσότεροι ίσως όχι πολύ καθώς πρέπει».

Και καταλήγει:

«Μη πλανάσθε. Το ράσον δεν κάμνει τον μοναχόν και το ιεροδιδασκαλείον δεν κάμνει τον ιερέα. Πρέπει ο ιερέυς να έχη κλίσιν με κύτα και προ πάντων κλήσιν με ήτα... Πρέπει να έχη πυρ μέσα του».

Επίσης στο «**Όνειρο στο κύμα**», ο Παπαδιαμάντης έχει και ένα μικρό διήγημα όπου φαίνεται οξύτερα η διάβρωση του κλίματος των Ιερατικών Σχολών και της σκέψεως των σπουδαστών τους από το πνεύμα του Διαφωτισμού. Πρόκειται για το διήγημα «**Η κάλτσα της Νώνεας**»:

«–Και τα κουνούπια πώς να ηύραν τρόπον κ' εσώθηκαν εις την Κιβωτόν; Κ' η μυίγα; και τα μυιγαράκια; κ' οι μουσίτσες;

–Και τα μικρόβια; (...)

–Κι ο φύλλος τάχα πού να ετρύπωσε, και κατώρθωσε να γλυτώση; είπεν η δασκάλα.

–Δεν αμφιβάλλω ότι στην κάλτσα της Νώνεας θα εχώθη, απήντησεν η μεγαλόσωμος.

Όλοι εκάγχασαν.

–Μα η ψείρα;

–Ω, η ψείρα; Χωρίς άλλο θα εκόλλησε στην γενειάδα του Νώε.

Ο γηραιός κύριος ακουσίως έψαυσε την γενειάδα του.

Εις ένα όμιλον αντικρινόν εκάθηντο τρεις λιμοκοντόροι. Οι δύο μόνον εφορούσαν στενά. Ο τρίτος, αμύστακος ακόμη, εφορούσε κομφά ρασάκια, και είχε την κοτσίδα του οπίσω δεμένην εις την μέσσην με κορδέλαν. Ίσως ήτο Ριζαρείτης.

Κατά σύμπτωσιν, κ' εκεί η ομιλία ήτο σχετική με την Παλαιάν Διαθήκην. Οι τρεις νέοι ωμιλούσαν εν εξάψει, κ' εφαινοντο ότι είχαν δειπνήσει εν αφθονία.

–Και τίνος τα πουλάς αυτά, βρε;... Πως μίλησεν η γαιδάρα του Βαρλαάμ; Τίνος τα πουλάς αυτά, βρε;

Το “βρε” ο Ριζαρείτης το απηύθυνε βεβαίως εις τον αόρατον και απρόσωπον (τον) διευθυντήν συντάκτην της Ιεράς Γραφής, προς τον οποίον απέστρεψε ρητορικώς τον λόγον. Ίσως εις τον προφήτην Μωϋσέα.

–Τίνος τα πουλάς αυτά, επανέλαβε και τρίτην φοράν.

Ο νεαρός κύριος του γείτονος ομίλου, αν κ' εγέλασε με τας ελαφράς ευφυολογίας των δύο γυναικών, φαίνεται ότι δεν ευηρεστήθη από την βαναυσότητα του μικρού ρασοφόρου. Και αποτεινόμενος προς την ιδίαν ομάδα του, αρκετά μεγαλοφώνως ώστε ν' ακούεται και από τους γείτονας, είπε:

Παρεμπιπτόντως...

Όπως δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «**Ενοριακή Ευλογία**» (Οκτ. 2009) –από όπου και η φωτογραφία–, η κάρα του Παπαδιαμάντη φυλάσσεται ήδη στο ναό Γενεσίου της Θεοτόκου στη Σκιάθο. Μήπως κάποιοι σκέπτονται να αρχίσουν και το προσκύνημά της; **Τ**

«Ενοριακή Ευλογία» τ. 88, σ. 234

–Τίνος τα πουλά; ...Μ' αυτά τα πράγματα, είναι είκοσιν αιώνες τώρα, εξακολουθούν να πουλούνται εις εκατομμύρια ανθρώπων, και μάλιστα αι Βιβλικάι Εταιρείαι τα πουλούν μεταφρασμένα εις τριακόσιες τόσες γλώσσες... Κ' έπειτα, εκείνος που τα πουλά, ως θαύμα ζητεί να τα πουλήση και όχι ως κοινόν τι και σύνηθες. Ουδέ βιάζει κανένα να το πιστεύση.

–Και δεν είναι και πολύ παράξενο αν ωμίλησε μίαν φοράν η γαιδάρρα, είπεν ακάκως ο γηραιός κύριος. Πόσοι γαιδάρροι και γαιδάρρες πόσες μιλούν!

–Ας τ' αφήσουμε αυτό, είπεν ο νέος. Μα ιδέτε πόσον καλά ο νεαρός αυτός ρασοφόρος μανθάνει τα «ιερά γράμματα», αφού τον Βαλαάμ, τον μάντιν, που έζησε χίλια χρόνια προ Χριστού, τον κάνει Βαλαάμ, τον αιρετικόν της 13ης μετά Χριστόν εκατονταετηρίδος... Και το κάτω-κάτω, κύριε, επέφερεν οιονεί αποστρέφων τον λόγον προς τον Ριζαρείτην, αφού δεν σ' αρέσει, κύριε, η Θρησκεία και το ιερατικόν στάδιον, διατί φορείς ράσα, και διατί οι φιλόστοργοι γονείς σου σε στέλνουν να φοιτάς εις την Ριζάρειον; Έως πότε θα είμεθα αχαρακτήριστοι Γραικύλοι;».

Ο κ. Α.Ζ. καταλήγει σωφρόνως:

Και το παπαδιαμαντικόν κείμενο [και ένα άλλο κείμενο στο οποίο γίνεται αναφορά] σε πρώτη ανάγνωση φαίνονται ευτράπελα. Σε δεύτερη όμως ανάγνωση είναι πολύ σοβαρά και δείχνουν αλλοίωση του Ορθοδόξου ήθους, το οποίο κατ' εξοχήν πρέπει να διακρίνη και να χαρκτηρίζη μια Ιερατική Σχολή, τους σπουδαστές της και, βεβαίως, τους κληρικούς

που θα χειροτονηθούν. Είτε αυτό το ήθος αλλοιώνεται από την επιπολαιότητα, την ποικίλη χαλαρότητα, την δημοσιούπαλληλική νοοτροπία ή κάτι παρόμοιο στην σύγχρονη Ιερατική Σχολή μιας επαρχιακής πόλεως, είτε από την διείσδυση παλαιότερα του πνεύματος του ορθολογισμού στην πιο ονομαστή Ιερατική Σχολή, την Ριζάρειο.

Τελικώς φαίνεται ότι μεγάλο βάρος είναι και η Ορθοδοξία, μεγάλο βάρος και ο Ελληνισμός για τον Έλληνα. Και η επιλογική αποστροφή του Παπαδιαμάντη για τους αχαρακτήριστους Γραικύλους έχει ισχύ έως σήμερα για όλους σχεδόν τους τομείς του ατομικού και συλλογικού βίου. Δυστυχώς.

=====

Εμείς θα προσθέταμε και τα εξής: Γιατί να περιοριστεί το ζήτημα μόνο στους Γραικούς ή τους Γραικύλους; Μήπως οι άλλοι πορεύονται καλύτερα; Ατομικό είναι το ζήτημα (από την πλευρά του ποιμένα) και συλλογικό συνάμα (από την πλευρά των ποιμαινόμενων).

Όμως το ζήτημα δεν είναι τόσο απλό και πώς τάχα το βαθμολογεί ο καθένας από εμάς. Ο ίδιος ο Θεός έχει εκφράσει πολλές φορές στις Ιερές Γραφές τη δική Του άποψη –εκείνη που έχει και τη μεγίστη σημασία– όπου ποιμένες και ποιμαινόμενοι τίθενται αντιμέτωποι καθένας με τις ευθύνες του. Όποιος ενδιαφέρεται ας διαβάσει το 23/κγ κεφάλαιο του Ιερεμιά και το 34/λδ κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ με τις σχετικές παραπομπές, από όπου δεόντως θα ενημερωθεί.

Διά πολλών μαρτύρων...

Το ηθικό μας πρόβλημα ^[*]

Αγαπητοί μας αναγνώστες,

Επειδή το περιοδικό μας δεν ασχολείται με την πολιτική, δεν διαθέτουμε πολιτικούς συντάκτες για να μας πουν πώς βλέπουν τα πολιτικά πράγματα της πατρίδας μας.

Εδώ όμως που έχουμε φθάσει, νομίζουμε ότι δεν χρειάζονται πολιτικοί αναλυτές γι' αυτή τη δουλειά. Τώρα, ζούμε όλοι μας τα κάλια μας. Καθημερινά βιώνουμε μια διαφορετική κοινωνία, όχι όπως την είχαμε οραματιστεί πριν από χρόνια, αλλά μια διαφορετική κοινωνία που την έπλασαν και την δημιούργησαν αυτοί που ήταν υπεύθυνοι τα τελευταία 30 χρόνια της διακυβέρνησης της χώρας μας.

Εντύπωση μας έκανε μια επιστολή ενός συνδρομητή μας που την κοινοποίησε και σε μας, που την έστειλε στους αρχηγούς των δύο λεγομένων «κομμάτων εξουσίας». Να τι έγραψε:

Κύριοι Πρόεδροι,

Κατηγορείτε το ένα κόμμα το άλλο για οικονομικά σκάνδαλα, διαπλοκή, διαφθορά.

Εάν οι αμοιβαίες αυτές κατηγορίες δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, εάν είναι ψευδείς και συκοφαντικές δεν δικαιούσθε, νομικά και ηθικά να ζητάτε την ψήφο μας. Συκοφάντες δεν μπορεί να είναι κυβερνήτες και νομοθέτες.

Εάν οι αμοιβαίες αυτές κατηγορίες ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, εάν είναι αληθινές, δεν δικαιούσθε, νομικά και ηθικά, να ζητάτε την ψήφο μας. Οι νομοθέτες και κυβερνήτες της πατρίδας μας πρέπει, εκτός των άλλων, να είναι έντιμοι.

Αυτά τους έγραψε. Και αυτοί τι απάντησαν; Τους βλέπουμε καθημερινά στις τηλεοράσεις μας! Χωρίς καμία ντροπή, αλληλοκατηγορούνται, με τόσες βαριές εκφράσεις, που αν υπήρχε φιλότιμο θα έπρεπε να προκληθεί μονομαχία. Πού όμως να υπάρξει φιλότιμο;

Αυτό λοιπόν είναι το μεγάλο πρόβλημα της πατρίδας μας.

Δεν είναι το οικονομικό. Δεν είναι η παγκόσμια οικονομική κρίση. Ηθικό είναι το πρόβλημά μας. Οι κ.κ. κυβερνώντες μας, μας σκότωσαν και καθημερινά μας σκοτώνουν το φιλότιμό μας. Και εδώ είναι ο μεγάλος κίνδυνος. Λαός χωρίς φιλότιμο, δεν μπορεί να επιζήσει. Ας μη κοροϊδευόμαστε.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Προσυπογράφουμε. ☛

[*] Από το Μεσσηνιακό περιοδικό Ελληνορθόδοξης Μαρτυρίας «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ» (τ. 441).

Όταν παίζουμε με την αλήθεια...

Προβλήματα “ιεροσύνης”

Αναδημοσιεύσαμε αρκετές φορές από την Ρωμαιοκαθολική εφημερίδα «ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΚΑΜΠΑΝΕΣ» ενδιαφέροντα σημειώματα και λοιπά κείμενα σε διάφορα θέματα της χριστιανικής ζωής και λατρείας όταν τα βρήκαμε σύμφωνα με τη διδαχή των Αγίων Γραφών. Τούτη τη φορά όμως, αναγκαζόμαστε να αντιπαραθέσουμε την έντονα διαφορετική αντίληψή μας. Αφορμή στάθηκαν αποσπάσματα από την Επιστολή του πάπα Βενέδικτου με την οποία ανακήρυξε ως «**Ιερατικό Έτος**» το 2009-2010. (τ. 715-716).

Στο κείμενο αυτό μεταξύ άλλων ο πάπας παραθέτει λόγια του εφημέριου του Αρς Ιωάννη-Μαρία Βιανέ, που αν μη τι άλλο είναι αξιοπερίεργα. Πάρτε μία γεύση:

«Ω, πόσο μεγάλος είναι ο ιερέας!... Εάν κατανοούσε τον εαυτό του θα πέθαινε... Ο Θεός τον υπακούει: ο ιερέας προσφέρει δυο λόγια και ο Κύριός μας κατεβαίνει από τον ουρανό υπακούοντας στη φωνή του και κλείνεται μέσα σε ένα μικρό άρτο» ... «Εάν αφαιρούσαμε το μυστήριο της Χειροτονίας, εμείς δεν θα είχαμε τον Κύριο. Ποιος τον έθεσε εκεί σ’ αυτό το Αρτοφόριο; Ο ιερέας. Ποιος δέχτηκε την ψυχή σας μόλις ήρθατε στη ζωή; Ο ιερέας. Ποιος την τρέφει για να της δώσει τη δύναμη να εκτελέσει την επίγεια πορεία της; Ο ιερέας. Ποιος θα την προετοιμάσει να εμφανιστεί εμπρός στο

Θεό, πλένοντάς τη για τελευταία φορά μέσα στο αίμα του Ιησού Χριστού; Ο ιερέας, πάντα ο ιερέας. Και αν η ψυχή αυτή πεθάνει [εξαιτίας της αμαρτίας], ποιος θα την αναστήσει, ποιος θα της ξαναδώσει τη γαλήνη και την ειρήνη; Πάλι ο ιερέας... Μετά τον Θεό, ο ιερέας είναι το παν!... Χωρίς τον ιερέα, ο θάνατος και το πάθος του Κυρίου μας δεν θα χρησίμευαν τίποτε. Είναι ο ιερέας εκείνος που συνεχίζει το έργο της Λύτρωσης πάνω στη γη... Τι θα μας ωφελούσε ένα σπίτι γεμάτο χρυσάφι, αν δεν υπήρχε κανείς να μας ανοίξει την πόρτα; Ο ιερέας κατέχει το κλειδί των ουράνιων θησαυρών: εκείνος είναι που ανοίγει την πόρτα, εκείνος είναι ο οικονόμος του καλού Θεού, ο διαχειριστής των αγαθών του... Αφήστε μια ενορία επί είκοσι χρόνια χωρίς ιερέα: θα αρχίσουν να λατρεύουν τα ζώα...».

Αυτές οι δηλώσεις του Ιωάννη-Μαρία Βιανέ –που ακόμη και ο πάπας ομολογεί ότι μπορεί να φανούν υπερβολικές– για εμάς είναι τουλάχιστον ανεδαφικές, αν όχι βλάσφημες. Οι σκέψεις αυτές μειώνουν τόσο πολύ το μεγαλείο και τη θυσία του Κυρίου Ιησού Χριστού, και υψώνουν έναν άνθρωπο –έναν οποιονδήποτε άνθρωπο– που χειροτονήθηκε “ιερέας”, αποστερώντας βάνανυσα το δώρο της ιεροσύνης από τους υπόλοιπους πιστούς.

Λέει ο Βιανέ και επαναλαμβάνει ο πάπας: «Ω, πόσο μεγάλος είναι ο ιερέας!... (...) Ο Θεός τον υπακούει: ο ιερέας προσφέρει δυο λόγια και ο Κύριός μας κατεβαίνει από τον ουρανό υπακούοντας στη φωνή του και κλείνεται μέσα σε ένα μικρό άρτο». Αν είναι δυνατόν να λέγονται τέτοια λόγια!!! Ο Θεός υπακούει τον ιερέα... Τέλεια ανατροπή της τάξης... Αλίμονο σ' εκείνον που ο Θεός του είναι υποχείριο ενός ανθρώπου! (Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη και πόσα κακά παραδείγματα ηθικής και κακοδιδασκαλίας υπήρξαν διάφοροι κληρικοί).

«Εάν αφαιρούσαμε το μυστήριο της Χειροτονίας, εμείς δεν θα είχαμε τον Κύριο. Ποιος τον έθεσε εκεί σ' αυτό το Αρτοφόριο; Ο ιερέας.» Χωρίς φόβο και συστολή, ο πάπας ΚΛΕΒΕΙ τον Κύριο από τους πιστούς που «δεν έχουν ιερέα». Εμπόδισε τίποτα τον Μωυσή να συναντήσει τον Θεό στην έρημο, επειδή δεν είχε "ιερέα"; Εμπόδισε τίποτα τον Ιώβ να συνομιλεί απευθείας με τον Θεό επειδή δεν είχε "ιερέα"; Και είναι σήμερα σε χειρότερη μοίρα τα μέλη της εκκλησίας του Χριστού; Τι λόγια είναι αυτά; Ο πιστός εξαρτάται και ο Θεός δεσμεύεται από τον "ιερέα"; Κύριε ελέησον!

Και τι είναι ο "ιερέας"; Μήπως είναι ο μεσίτης –γέφυρα– ανάμεσα σε Θεό και ανθρώπους;.... Ευχαριστούμε τον Χριστό που απέκλεισε κάθε τέτοιο ενδεχόμενο και μας δίδαξε να προσευχόμαστε ΚΑΤΕΥΘΕΙΑΝ ΣΤΟΝ ΘΕΟ λέγοντας «**Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς**» (Ματθ. 6/ς/9). Και μάλιστα αυτό ο Χριστός το είπε πριν από την Πεντηκοστή και την ίδρυση της Εκκλησίας. Ήταν λοιπόν πιο κοντά στον Θεό οι Ιουδαίοι του Νόμου από τους πιστούς της χάρης; Όταν ο άνθρωπος παρασύρεται να λείει περισσότερα από όσα λείει ο Θεός, τότε καταντάει να προσθέτει και να αφαιρεί στην ιερή αλήθεια κα-

ταλύνοντας στην κατά-
δίκη του (Αποκ. 22/κβ/18-19) επιβεβαιώνοντας ότι «**το περισσόν τούτων εκ του πονηρού εστί**» (Ματθ. 5/ε/37).

Και η κακή διδασκαλία συνεχίζεται:

«**Ποιος δέχτηκε την ψυχή σας μόλις ήρθατε στη ζωή; Ο ιερέας. Ποιος την τρέφει για να της δώσει τη δύναμη να εκτελέσει την επίγεια πορεία της; Ο ιερέας. Ποιος θα την προετοιμάσει να εμφανιστεί εμπρός στο Θεό, πλένοντάς τη για τελευταία φορά μέσα στο αίμα του Ιησού Χριστού; Ο ιερέας, πάντα ο ιερέας. Και αν η ψυχή αυτή πεθάνει [εξαιτίας της αμαρτίας], ποιος θα την αναστήσει, ποιος θα της ξαναδώσει τη γαλήνη και την ειρήνη; Πάλι ο ιερέας...**»

Τι να πούμε; Ότι εδώ ανατρέπεται ολόκληρη η διδασκαλία της Καινής Διαθήκης; Και βέβαια! διότι ο ιερέας δεν έχει καμία σχέση με την υποδοχή του ανθρώπου στη ζωή, ούτε ο ίδιος του παρέχει δύναμη για να εκτελέσει την επίγεια πορεία και, προπαντός, δεν έχει καμία ανάμιξη στο θαύμα της ανάστασης. Πού τα βρήκαν όλα αυτά; Μόνο αρρωστημένο μυαλό θα μπορούσε να φτιάξει τέτοια παραμύθια. Κρίμα!

«**Μετά τον Θεό, ο ιερέας είναι το παν!...**» λέει ο πάπας, και αντιστρέφει όχι μόνο το λόγο του Παύλου –που 20 αιώνες διδάσκει την παγκόσμια εκκλησία ότι «**Εις γαρ Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Χριστός Ιησούς, ο δους εαυτόν αντίλυτρον υπέρ πάντων**» (Α΄ Τιμ. 2/β/6) – αλλά και τον ίδιο τον Χριστό διαψεύδει, που δίδαξε: «**Αιτείτε και θέλει σας δοθή· ζητείτε και θέλετε ευρεί, κρούετε και θέλει σας ανοιχθή. (...) Διότι πας ο αιτών λαμβάνει, και ο ζητών**

ευρίσκει, και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθή. (...) εάν λοιπόν σεις, πονηροί όντες, εξεύρετε να δίδητε καλός δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ ο ουράνιος θέλει δώσει Πνεύμα Άγιον εις τους αιτούντας παρ' αυτού; (...) Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι όσα αν αιτήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, θέλει σας δώσει. Έως τώρα δεν ητήσατε ουδέν εν τω ονόματί μου· αιτείτε και θέλετε λαμβάνει, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας» (Λουκ. 11/1α/9-13, Ιωάν. 16/1ς/23-24).

Αλλά και την πατερική ορολογία ανατρέπει, όταν προωθεί τον "ιερέα" πριν και από τον Ιησού αφού, όπως λέει, «Μετά τον Θεό, ο ιερέας είναι το παν!...» και μας αφήνει άφωνους!

Όπως γράφει ο π. **Robert Dodaro**, Διευθυντής στο Augustinian Patristic Institute στο Pontifical Lateran University, «Ως "κεφαλή του σώματος", ο Χριστός εξαγνίζει τα μέλη του από την αμαρτία. Με την εξέλιξη αυτής της αρχής, ο Αυγουστίνος υποστηρίζει ότι ο ένας και αληθινός ιερέας, ο Χριστός, είναι και ο μοναδικός μεσίτης μεταξύ του Θεού και των ανθρωπίνων πλασμάτων. Οι επίσκοποι, μολονότι καλούνται "ιερείς" (sacerdotes), δεν επιτελούν το μοναδικό λειτουργήμα της ιερατικής μεσιτείας, το οποίο μόνο ο Χριστός πληρώνει». ¹ Συνεπώς οι θέσεις αυτές του πάπα δεν στηρίζονται ούτε στους εκκλησιαστικούς πατέρες.

Μα ο κατήφορος συνεχίζεται: «Χωρίς τον ιερέα, ο θάνατος και το πάθος του Κυρίου μας δεν θα χρησιμοποιευν τίποτε. Είναι ο ιερέας εκείνος που συνεχίζει το έργο της Λύτρωσης πάνω στη γη...» Δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα, μεγαλύτερη ανατροπή και ματαιώση του έργου του Χριστού. Πόσο χαίρεται ο Διάβολος όταν διαβάξει τέτοια φρικτά ψέματα. Δηλαδή ο ληστής

που σώθηκε, είχε κανέναν "ιερέα" μαζί Του; Φυσικά και όχι! Αντίθετα απευθύνθηκε ο ίδιος προσωπικά στον Χριστό με το «**Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου**» και άνοιξε γι' αυτόν η πόρτα του Παραδείσου. Έτσι και όλοι οι χριστιανοί που έζησαν και μαρτύρησαν αιώνες πριν κάποιοι επιβάλλουν την ονομαζόμενη "ειδική ιεροσύνη", δεν στερήθηκαν τίποτα από τα αγαθά αποτελέσματα του θανάτου του Χριστού!

Και ο παραλογισμός προσθέτει: «**Ο ιερέας κατέχει το κλειδί των ουράνιων θησαυρών: εκείνος είναι που ανοίγει την πόρτα, εκείνος είναι ο οικονόμος του καλού Θεού, ο διαχειριστής των αγαθών του...**» Όταν κάποιος υποδύεται άλλον σε εξουσία και υποκρίνεται ότι ενεργεί όπως αυτός, τούτο είναι έγκλημα που ονομάζεται **αντιποίηση αρχής**. Στο προκείμενο ο πάπας και ο "άγιός" του αποδίδουν στον ιερέα ό,τι ανήκει μόνο στον Χριστό, που είναι «**ο άγιος, ο αληθινός, ο έχων το κλειδίον του Δαβίδ, όστις ανοίγει και ουδείς κλείει, και κλείει και ουδείς ανοίγει**» (Αποκ. 3/γ/7). Αλλά ο πάπας ισχυρίζεται πως όσο και αν ανοίγει τα χέρια Του ο Χριστός, την "κλειδαριά" την έχει ο "ιερέας" που πρέπει να βοηθήσει, διαφορετικά μπορεί να ματαιώσει τη θεία δωρεά. Λέτε;

Τι έγινε, λοιπόν, ο Αιθίοπας ευνούχος όταν χωρίστηκε από τον ευαγγελιστή Φίλιππο; Μήπως απολέσθηκε(!) επειδή έμεινε χωρίς ιερέα; Σύμφωνα με όσα λέει ο πάπας, ο ευνούχος θα έπρεπε να μέινει κλαίων και οδυρόμενος, χωρίς «**τα αγαθά του καλού Θεού**» αφού έλειψε «**ο διαχειριστής των αγαθών**». Η Καινή Διαθήκη όμως γράφει το αντίθετο: «**Δεν είδεν αυτόν πλέον ο ευνούχος** [ούτε και κανέναν "ιερέα"]· **αλλ' επορεύετο την οδόν αυτού χαίρων**» (Πράξ. 8/θ/39). Φαντάζεται κανείς έναν κύριο που δεν μπορεί να

ορίσει και να διαθέσει ο ίδιος τα αγαθά του, επειδή απουσιάζει ο "διαχειριστής";... Μα τι σόι "κύριος" θα είναι τούτος;

Θα τελειώσουμε τα σχόλιά μας με ένα ακόμη αξιοπρόσεκτο: «*Αφήστε μια ενορία επί είκοσι χρόνια χωρίς ιερέα: θα αρχίσουν να λατρεύουν τα ζώα...*».

Το πρόβλημα δεν δημιουργείται εξαιτίας της απουσίας "ιερέων" αλλά εξαιτίας της ακύρωσης του δώρου της γενικής ιεροσύνης των πιστών. Δυστυχώς, όπως γράφει ο **π. Β. Θέρμος**, τώρα πια, «Ο ιερέας "πρέπει" να διαβάσει τρισάγιο για την ανάπαυση της ψυχής, "πρέπει" να πει τα σωστά λόγια για το κάθε μυστήριο, ασχέτως αν εγώ χαζεύω ή δεν προσεύχομαι ή δεν παρευρίσκομαι καν. Η κατάσταση των κληρικών είναι η αρμόδια για τις ακολουθίες, υπό την έννοια ότι κάνοντας αυτό που έχει καθιερωθεί ως "σωστό" είναι όλα εντάξει".² Έτσι οι άνθρωποι που ακολουθούν τους κληρικούς, να νομίζουν ότι δεν μπορούν ή δεν επιτρέπεται να επικοινωνούν οι ίδιοι με τον Θεό προσωπικά.

Αυτό ακριβώς έγινε, δυστυχώς, τον προηγούμενο αιώνα στην Αλβανία όταν η Ρωμαιοκαθολική και η Ελληνορθόδοξη εκκλησία, άφησαν τις ενορίες χωρίς "ιερείς" για σχεδόν 50 χρόνια και η χώρα έγινε αθεϊστική στα χέρια των κομμουνιστών του Χότζα (1967). Αυτό ήταν έγκλημα μεγαλύτερο παρά όλα μαζί τα εγκλήματα της Ιερής Εξέτασης και των διωγμών του Μεσαίωνα.

Δοξάζουμε όμως τον Θεό, που τα πράγματα άλλαξαν τα τελευταία χρόνια. Σε πρόσφατο ταξίδι μας είδαμε στα Τίρανα ανοιχτές διάφορες εκκλησίες και πιστούς να συναθροίζονται στο όνομα

ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΗΜΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΙΕΡΕΙΣ ΤΩ ΘΕΩ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙ ΑΥΤΟΥ

(ΑΠΟΚ. 1/α/6 - ΚΕΙΜΕΝΟ)

του Χριστού. Ιδιαίτερα συγκινηθήκαμε όταν τις νύχτες βλέπαμε από το παράθυρο του σπιτιού που φιλοξενηθήκαμε έναν τεράστιο φωτεινό σταυρό να φωτίζει πάνω από όλες τις πολυκατοικίες, εκεί όπου για πέντε δεκαετίες βασιλευε το απόλυτο σκοτάδι της αθεΐας. (Βλ. σελ. 10).

Δεν μπορούν να τα καταλάβουν αυτά απλά οι ηγέτες του κλήρου; Δεν μπορούν να αντιληφθούν τις απλές αλήθειες του λόγου του Θεού; Δεν το πιστεύουμε. Όμως είναι δέσμιοι των ανθρωπίνων διατάξεων και για τούτο, δυστυχώς, πολλές φορές αληθεύει σ' αυτούς ο λόγος του Χριστού προς τους θρησκευτικούς ηγέτες της εποχής Του: «**Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κλείετε την βασιλείαν των ουρανών έμπροσθεν των ανθρώπων· επειδή σεις δεν εισέρχεσθε ουδέ τους εισερχομένους αφίνετε να εισέλθωσιν**» (Ματθ. 23/κγ/14).

Ας προσέχουμε, λοιπόν, ποιους ακολουθούμε, επειδή «**τυφλός τυφλόν εάν οδηγή, αμφότεροι εις βόθρον θέλουσι πέσει**» (Ματθ. 15/ιε/14).

1. www.theo.auth.gr/Dodaro.doc.

2. «Σύνεσις και Παράνοια», π. Β. Θέρμου, Εκδ. Γρηγόρη. Όπως παρατίθεται στο «Ερευνητής της Αλήθειας», τ. 47, σ. 27.

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

Ο ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΗΣ ΞΑΝΑΧΤΥΠΗΣΕ

Ο ψευδοπροφήτης **Benny Hinn** προβάλλει ξανά στο προσκήνιο με άρθρο του στο περιοδικό «**Charisma**» (Οκτ. 2009, σ. 41) για να δώσει άλλη μία ψεύτικη «προφητεία». Σύμφωνα με το κείμενό του, με τίτλο «**The Fig Tree is in Bloom**» = **Η Συκιά Ανθίζει** (φωτογραφία), που είναι απόσπασμα από το νέο του βιβλίο «**Blood in the Sand**», προσδιορίζει ως νέα χρονολογία επιστροφής του Χριστού το έτος 2048.

Στο συμπέρασμα αυτό φτάνει "ερμηνεύοντας" το πολύπαθο χωρίο Ματθ. 24/κδ/34 που λέει: «**Αληθώς σας λέγω, δεν θέλει παρέλθει η γενεά αυτή, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα**». Στο χωρίο αυτό η πλάνη στηρίζεται στην προσπάθεια κάποιων να ερμηνεύσουν τη λέξη «**γενεά**» ως χρονική περίοδο. Και είναι αλήθεια ότι η λέξη έχει και αυτή τη σημασία (βλ. π.χ. πίνακα γενεαλογίας του Ιησού στο Ματθ. 1/α/1-17), όμως αυτό δεν ισχύει εν προκειμένω, αφού η λέξη έχει και άλλες σημασίες, όπως στο Λουκ. 11/ια/51 που λέει: «**Από του αίματος του Άβελ έως του αίματος Ζαχαρίου του φονευθέντος μεταξύ του θυσιαστηρίου και του ναού· ναι, σας λέγω, θέλει εκζητηθή από της γενεάς ταύτης**», και βε-

βαίως εδώ ο λόγος δεν γίνεται για μια συγκεκριμένη χρονική εποχή αλλά για ένα γέ- νος, εκείνο του Ισραήλ.

Παρασυρμένος από την παλαιά πλάνη που οδήγησε πολλούς να προσδιορίσουν χρονολογίες [π.χ. το **1914** (Ρώσελ), το **1975** («Σκοπιά»), το **2000** (Κονδύλης), το **2012** (Θεοδόσης), το **1913** (π. Μάξιμος Βαρβαρής), το **2033** (Καρμπόνης) κ.ο.κ.], ο αθεόφοβος Hinn αναπροσαρμόζει την "ερμηνεία" και ορίζει τη νέα χρονολογία, ενθουσιάζοντας τους οπαδούς του με τελικό σκοπό να τους παρακινήσει να διαθέσουν τις περιουσίες τους που δεν θα τις χρειάζονται το 2048....

Όταν όμως το ίδιο κακό γίνεται ξανά και ξανά, πλέον δεν είναι μόνο οι επιτήδαιοι που πρέπει να κατακρίνονται αλλά και τα «θύματά» τους, αφού το δις εξαρμαρτείν ουκ ανδρός σοφού κατά την αρχαία παροιμία. ☹

Πρβλ. «**ΤΥΧΙΚΟΣ**» Ιαν.-Φεβ. 2002.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑ

Απαντώντας σε ερώτηση της εφημερίδας «Καθολική» (20-09-09) ο αρχιεπίσκοπος των Ρωμαιοκαθολικών στην Αθήνα κ. **Νικόλαος** μεταξύ άλλων έκφρασε το εξής παράπονό του, που χωρίς αμφιβολία είναι και των υπόλοιπων "ετεροδόξων" Ελλήνων:

(...) στην Ελλάδα του 21ου αιώνα, επικρατεί ακόμη η νοοτροπία πως για να είναι κανείς Έλληνας πρέπει να είναι χριστιανός ορθόδοξος: Ως μόνη «ελληνική» θρησκεία θεωρείται η Ορθοδοξία, ενώ οι άλλες Θρησκείες, Εκκλησίες ή Ομολογίες ονομάζονται επισήμως ξένα δόγματα. Για το μέσο ορθόδοξο Έλληνα, αλλά και για πολλούς κρατικούς λειτουργούς, ό,τι ανήκει στην Καθολική Εκκλησία της Ελλάδος είναι «δυτικό», είναι «ξένο». Το κράτος θυμάται ότι οι μη ορθόδοξοι είναι Έλληνες μόνον όταν πρόκειται να τους φορολογήσει (κι από τη φορολογία τους να μισθοδοτήσει αλλοδαπούς ορθοδόξους κληρικούς εκτός Ελλάδος) ή όταν πλησιάζουν οι εκλογές. Τις μέρες αυτές βλέπουμε να προ-

σέρχονται πάλι ως «ευλαβείς προσκυνητές» στους Ναούς μας οι κατά τόπους υποψήφιοι, για να μας γεμίσουν με υποσχέσεις και να μας πουν για πολλοστή φορά πόσο ενδιαφέρονται για την [Ρωμαιο]καθολική Εκκλησία της Ελλάδος. Εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, η υποκρισία είναι το βασικό χαρακτηριστικό αυτών των επισκέψεων.

Άλλο παράδειγμα μη ισοπολιτείας είναι το γεγονός ότι Ρωμαιοκαθολικός ναός στο κάστρο της Σίφνου χρησιμοποιείται ως αποθήκη του μουσείου και δεν επιτρέπεται η χρήση του για τις ανάγκες του δόγματος, ενώ ορθά διαμαρτυρόμαστε για κακή χρήση Ελληνορθόδοξων ναών σε χώρες όπως η Τουρκία κ.λπ. Αν δεν μπορούν να ακολουθήσουν το νόμο του Χριστού «**Πάντα όσα αν θέλητε να κάμνωσιν εις εσάς οι άνθρωποι, ούτω και σεις κάμνετε εις αυτούς**» (Ματθ. 7/ζ/12) ας κάνουν τουλάχιστον το «Ο ΣΥ ΜΙΣΕΙΣ ΕΤΕΡΩ ΜΗ ΠΟΙΗΣΗΣ» των αρχαίων Ελλήνων.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΚΟ

Οι Έλληνες στην πλειοψηφία δεν είμαστε ρατσιστές, αλλά αυτό δεν ισχύει για τους περισσότερους πολιτικούς μας, που ενώ είναι ανεκτικοί σε οτιδήποτε ανώμαλο, ιδιόμορφο και αμαρτωλό, δεν έχουν ίδιες ευαισθησίες για ζητήματα θρησκείας. Το παραπάνω επαληθεύτηκε με τις αντιδράσεις ορισμένων για την άρνηση των βουλευτών ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ και μερικών άλλων να ορκιστούν θρησκευτικά.

Και οι μεν βουλευτές αρνήθηκαν να δώσουν θρησκευτικό όρκο για δικούς τους λόγους –που προφανώς δεν ήταν θρησκευτικοί– γιατί όμως οι Ορθόδοξοι

χριστιανοί και ο Αρχιεπίσκοπος με την Ιερά Σύνοδο έπαιξαν άλλη μια φορά ένα ρόλο που δεν πιστεύουν, συμμετέχοντας στον ανίερο αυτό θεσμό,¹

1. «ΤΥΧΙΚΟΣ», Ιαν.-Φεβ. 2009.

ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ...

Ο καθαιρεμένος μητροπολίτης Αττικής και νυν μοναχός **Παντελεήμων Μπεζενίτης**, που καταδικάστηκε το 2008 σε εξαετή κάθειρξη χωρίς αναστολή και τριετή στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων για υπεξαίρεση χιλιάδων ευρώ από Μονή στη Νέα Μάκρη, αποφυλακίστηκε υπό όρους στις 13 Οκτωβρίου επειδή συμπλήρωσε το χρόνο κράτησής του (1/3 της ποινής υπολογιζόμενο διπλά επειδή έχει συμπληρώσει το 70ο έτος ηλικίας) και πλέον διαμένει στην κατοικία του στην Αγία Παρασκευή Αττικής.

Ως γνωστόν η καθαίρεσή του είχε καθυστερήσει πάρα πολύ και δεν άρεσε σε

πολλούς Ιεράρχες που έλεγαν ότι η ποινή ήταν υπερβολική και αδικούσε την εικόνα της Εκκλησίας... γι' αυτό και η αποφυλάκισή του έγινε δεκτή με ανακούφιση. (Ούτε λόγος για άλλες ηθικές κατηγορίες εις βάρος του που οι δεσπότες θεωρούν "προσωπικά δεδομένα").

Υπενθυμίζεται ότι ο εν λόγω έχει κάνει προσφυγή στο Οικουμενικό Πατριαρχείο για επανεξέταση της υπόθεσης, δεδομένου ότι καθαιρέθηκε χωρίς να δικαστεί από εκκλησιαστικό αλλά από κοσμικό δικαστήριο. Επίσης έχει προσφύγει και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Υπάρχει μέλλον, λοιπόν. **Τ**

ΝΕΑ ΠΝΟΗ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥΣ;

Λίγο πριν ολοκληρωθεί αυτό το τεύχος, πραγματοποιήθηκε στις εγκαταστάσεις στο Σούνιο η Γενική Συνέλευση των **Ελεύθερων Ευαγγελικών Εκκλησιών Ελλάδας**, όπου για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια λειτούργησαν ελεύθερες διαδικασίες στην εκλογή μελών της Εκτελεστικής Διακονίας.

Άμεσο αποτέλεσμα αυτής της αλλαγής ήταν η απομάκρυνση πολλών από εκείνους που αποτελούσαν το περιβάλλον του Θ. Καρμπόνη και τροχοπέδη στην πρόοδο της συγκεκριμένης εκκλησιαστικής ομάδας από κάθε άποψη.

Νέα μέλη της Ε.Δ. (με αλφαβητική σειρά) είναι οι εξής: •**Αλεξανδρής Σώτης** •**Αναστασιάδης Σωκράτης** •**Γαντές Δημήτριος** •**Κατσάρκας Δημοσθένης** •**Κοσμέας Ιωάννης** •**Κρεμμύδας Χ. Ιωάννης** •**Μπαντιμαρούδης Φιλήμων** •**Τυλλιανάκης Φιλήμων**.

Θα φέρει άραγε η νέα σύνθεση της Ε.Δ. αλλαγή και ζωή στο τέλμα των

Ε.Ε.Ε., και θα επιστρέψει στις πηγές των Μεταλληνού, Ζαφυρόπουλου, Κατερούλη και λοιπών πρωτοπόρων της πνευματικής αυτής κίνησης; Το ευχόμαστε, παρ' όλο που εκφράζονται φόβοι ότι οι αποπεμφθέντες –κάποιοι απέφυγαν την καταψήφιση διά της εγκαίρου παραιτήσεως– δεν θα αποδεχθούν εύκολα την ήττα τους ώστε να αποσυρθούν στη σκιά όπως τους ταιριάζει.

Ως πρώτο βήμα ελπίζουμε ν' ανοίξουν οι σφράγιστες πύλες του πύργου της Αλκιβιάδου –ώστε όσα συμβαίνουν εκεί να γίνονται εν τω φωτί– και γρήγορα η νέα πνοή να φτάσει στα πρεσβυτέρια (π.χ. Αθηνών και Ν. Ιωνίας, μεταξύ άλλων), και να επανεκδοθεί το ιστορικό περιοδικό «**Σάλπισμα**», που κάποιοι φρόντισαν από καιρό να θάψουν.

Εξυπακούεται ότι ο «Τ» θα παρακολουθεί τις αποφάσεις και πράξεις της νέας Ε.Δ., ενημερώνοντας τους αναγνώστες του. **Τ**

Εκ καρδίας

Οι «αναστατώντες την οικουμένην»

Στο ενημερωτικό έντυπο που μοίραζαν την Κυριακή 23-3-08 σε κεντρική Εκκλησία της Αθήνας, ο Ποιμένας προσπαθούσε να μεταφέρει τον παρακάτω προβληματισμό του:

«Πριν αρκετά χρόνια είπαν για την εκκλησία και όσους την αποτελούσαν πως ήταν οι “αναστατώντες την οικουμένην”. Σήμερα δυστυχώς σε μεγάλο βαθμό η εκκλησία αντί να αναστατώνει τον κόσμο, αναστατώνεται η ίδια.

Η αναστάτωση αντί να είναι γύρω της συμβαίνει μέσα της.

Κι έξω ένας κόσμος είναι σε αναμονή...

Η προσευχή μου είναι ο Θεός να ανοίξει πρώτα από όλα τα δικά μου τα μάτια, να ευαισθητοποιήσει την δική μου καρδιά για να πλησιάσω με το ευαγγέλιο ανθρώπους που “βρίσκονται σε αναμονή...”».

Ο σεβαστός Ποιμένας, ατυχώς, δεν έκανε στο κείμενο αυτό καμία προσπάθεια να ερευνήσει **ΓΙΑΤΙ** η σημερινή εκκλησία αναστατώνεται η ίδια, χωρίς να ενδιαφέρεται να αναστατώσει τον κόσμο – εμείς θα λέγαμε χωρίς να έχει τέτοια δύναμη.

Αν ο κόσμος έχει ανάγκη από μια εκκλησία που θα τον αναστατώσει, η ίδια η εκκλησία έχει ανάγκη από την **ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ** του Θεού, από **ΑΓΙΑ** και **ΚΑΘΑΡΗ ΖΩΗ**, από **ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**, στοιχεία που θα την ικανώσουν να εκδηλωθεί στους γύρω της ως το χέρι και το στόμα του Θεού.

Τούτα είναι μοναδικά και αναντικατάστατα, και όσο αυτά δεν υπάρχουν, ούτε οι προσευχές ούτε οι παραιτήσεις του Ποιμένα θα μπορέσουν να φέρουν το αποτέλεσμα που ποθεί.

Ο Θεός θα ήθελε να δει την σημερινή εκκλησία όχι μόνο ν' αναστατώνεται αλλά κυριολεκτικά **ΝΑ ΑΝΑΣΤΑΙΝΕΤΑΙ** (Εφεσ. 5/ε/14), για να μπορέσει ύστερα να τη χρησιμοποιήσει για το έργο του ευαγγελισμού στον κόσμο.

Μέχρι τότε ο Κύριος μπορεί να κάνει τους λίθους να φωνάξουν (Λουκ. 19/ιθ/40), όμως, ουδέποτε θα χρησιμοποιήσει μια εκκλησία **συμβιβασμένη** κι ένα εκκλησίασμα που **δεν φρονεί τα άνω αλλά τα επί γης** (Κολ. 3/γ/1-2).

Με αυτά δεν σπείρουμε ηττοπάθεια στους πιστούς – Εξάλλου πόσοι από εκείνη την εκκλησία θα διάβαζαν αυτές τις γραμμές; – ωστόσο η αλήθεια πρέπει να λέγεται με την ελπίδα πως ίσως κάποιοι την λάβουν υπόψη τους. **T**

Ποιος ταΐζει τα παιδιά σου;

Μιλώντας στην τηλεόραση λίγο πριν το θάνατό του, ο καραγκιοζοπαίκτης Ευγένιος Σπαθάρης, είχε πει για το κοινό του:

«Νιώθω πως τα έχω μεγαλώσει, είναι όλα τους παιδιά μου. Να μου πεις, τα τάζεις όλα αυτά τα παιδιά; Τα τάζα μόνο με τη χαρά, το κέφι και την αγάπη που έδωσα σ' όλο τον κόσμο, τίποτ' άλλο».

Πολύ ρεαλιστική η ομολογία του Σπαθάρη, κάτι που όμως δεν είναι πρόθυμοι να καταλάβουν οι περισσότεροι γονείς, που αφήνουν τα παιδιά τους να "ταΐζονται" από κάθε λογής "τροφούς", όχι μόνο τις παραστάσεις του Καραγκιόζη αλλά και με κάθε είδους κουτόχορτα και δηλητήρια.

Τι βιβλία διαβάζουν; Τι διεστραμμένα "παιδικά" τερατουργήματα παρακολουθούν στην τηλεόραση; Τι ηλεκτρονικά παιχνίδια παίζουν στους υπολογιστές και τα διάφορα "play-station"; Ακόμη θα προσθέσουμε: Τι μαθαίνουν στα κρατικά ή ιδιωτικά εκπαιδευτήρια που φορούν;

Είσαι κοντά στα παιδιά σου; Παρακολουθείς τι συμβαίνει; Αν πρώτη φροντίδα της μάνας είναι ο θηλασμός και για τον πατέρα να παρέχει στη συνέχεια τα αναγκαία για την επιβίωση, ο λόγος του Θεού θα φωνάζει πάντοτε: **«Δίδαξον το παιδίον!»** Όχι οι άλλοι, μα ΕΣΥ!

Ε Σ Υ Δ Ι Δ Α Ξ Ο Ν Τ Ο Π Α Ι Δ Ι Ο Ν !

Το παιδί το δικό σου –πιο σωστά– το παιδί που σου δάνεισε ο Θεός! **Τ**

ΚΩΔΙΚΟΣ
3360

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ:

ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8 - 14231 Ν. ΙΩΝΙΑ

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN